

Werk

Titel: Gemmarum Et Lapidum Historia

Autor: Boot, Anselmus Boetius

Verlag: Maire

Ort: Lugduni Batavorum

Jahr: 1636

Kollektion: Antiquitates_und_Archaeologia; Antiquitates_und_Archaeologia_ARCRAEO18

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN643798072

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN643798072>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=643798072>

LOG Id: LOG_0015

LOG Titel: Cap. XXXV. [-] Cap. LXXIII.

LOG Typ: chapter

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

166 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE

quadratum quod quinques continebit primum, & pro 5. thalerorum pretio inserviet. Si 10. thalerorum cupiam ex latere D quadrati, ex latere B quadrati, triangulum erigo, cuius hypotenusa quadratum quæsitum ostendit.

C A P. XXXIV.

Amethysti vires, facultates, & usus.

Putatur gestatus ebrietatem prohibere, idque vini colore, quo præditus est, indicari, quasi illum pro facultatis characterismo habeat. Ab hac facultate Græce Amethysti nomen accepit. Non nulli umbilico admotum vini vaporem ad se trahere, eumque discutere, ac proinde ebrietatem, crapulamque arcere scribunt. Addunt alii malas cogitationes prohibere, fœlix ingenium, vigilantiam, ac industriam efficere, imo gestantem principum gratiam sibi facile conciliare.

C A P. XXXV.

Fucus, seu adulterium Amethysti.

Adulteratur colore violaceo mastice mixto, ac inter duo vitra, glutinato, aut vitro, eiusdem coloris inter duas Crystalli particulas, posito. Germanici adulterium non merentur, quod satis magna illorum habeatur copia.

C A P. XXXVI.

De Margaritis, & Unionibus.

MArgaritæ, & Uniones, seu Perlæ etiamsi inter gemmas referri non deberent, quod in terra non nascantur, ut aliæ omnes, sed in animalibus, conchis

conchis videlicet. Quia tamen vulgo in maximo pretio, gemmarumque instar habentur, ac ab omnibus ad ornatum, muliebremque mundum, & lumen imprimis, ut olim, ita & nunc expetuntur: Non male me facturum existimayi si post Adaman-
tem, & Carbunculum ipsarum historiam describe-
rem. Solent enim haec tres gemmæ principatum ha- Præcipua
bere. Margaritæ itaque omnibus notissimæ, Perlæ gæma quæ.
etiam vocantur, & dum magnæ sunt, Uniones: Ara-
bibus, & Persis lulu, Indis moti, Malanaribus mu-
tu. Lusitanis Aliofar, à portu Persicæ Iulfar appelle-
lantur. Plerumque tamen minores, & qui ad un-
ciam venduntur hoc nomen habent.

C A P. XXXVII.

*Margaritarum genera. Quomodo nascantur, ubi,
& qua magnitudine.*

MArgaritæ ratione loci natalis, & pulchritudi-
nis tantum discernuntur. Proinde Europæi,
quia orientales cæteris sunt pulchriores, eas à do-
mesticis distinguunt.

Nascuntur in conchis. Scribit *a* Plinius certo
anni tempore conchas luxuriare, ac maritimum ro-
rem, veluti maritum sitire, cuius desiderio hiant, &
cum maxime lunares liquantur aspergines, oscita-
tione quadam haurire humorem cupitum: sic con-
cipere, gravidasque fieri, ac pro qualitate roris ac-
cepti, ac cœli serenitate pulchras fieri. Cœli enim,
Solisque maiorem illis esse, quam maris societatem.
Turbido cœlo turbidas, ac claro claras fieri, sanos-
que partus multiplici constare cute. Verum haec *Plinii er-*
Plinii de earum conceptione, & generatione opi- ror.
nio, veritati mihi consentanea nunquam visa est.
Nam ex conchis Margaritas exempti complures, ac
-oillori

168 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
deprehendi in animalis corpore nasci ex eo humore, ex quo testa conchæ excrescit. Humor enim ille testæ adhærens, quia ex terreo, viscoso, ac exacte in minima (ab aquo animalis humore) resoluto constat, siccus paulatim, & induratur, ac certo tantum tempore, non semper, ab animali pro testæ fabrica eructatur. Hinc sit conchas multiplici constare cute, dum posterior exiccatur, priusquam nova adiiciatur. Dum humor ille ab animali morbo eructari, & expelli non potest, ac in corpore hæret, detineturque, si ibidem exicetur; rudimentum, atque initium fit Margaritæ; quæ adiecto sa- pius novo humore, eoque exiccato, cute subinde nova augetur, ac in Unionem abit, non secus, quam in fellis vesicula, & urinæ vesica lapides generantur.

*Cur Con-
cha cutim
habeant.*

*Vnionis
origo.*

Bezoar.

Quorum materia, quæ per urinam expellitur, dum in corpore vesicæ detinetur, ibidem exiccatur, & in lapidem abit. Hoc modo Bezoar in capris Indicis multis cuticulis generatur. Dignoscuntur facile conchæ, quæ Margaritas proferunt. Cum enim si- ne tuberculis extrinsecus pulchræ, beneque forma- tæ sunt, Margaritis carent. Dum tuberosæ, inæqua- les, ac morbosæ quodammodo sunt, tum Uniones habent. Si Margaritæ concharum partus essent, omne conchilii genus, eodem modo, partus suos ef- ficeret, quod experientia non approbat, multæ enim conchæ sunt eiusdem prorsus formæ, quæ Uniones, aut Perlas non proferunt. Deinde non globosis, & ex orbicularibus cuticulis, sed oblongis pro futuræ conchæ rudimento nascerentur: ni- si quis postea dum grandiores Margaritæ factæ sunt findi pro duplici, aut utraque concha asserat. Ve- rum nullæ unquam tales apparuerunt, ac inconve- niens est corpus tam durum postea findi. Præterea quæcunque animalium rudimenta primo sunt, mollio-

molliora semper, & apta ad fabricam animalis sunt, non dura ut Perlæ etiam munitissimæ, quæ ob id ad omnem figuram, & extensionem ineptæ, & inidoneæ sunt. Falsum enim est quod in aquis molles sint, ac extractæ Corallorum instar duræ evadant.

Laudatissimæ in sinu Persico inveniuntur inter Ormus insulam, & Bassoram, nempe circa Baroyn, Catyffa, Iulfa, Camaron, aliaque sinus Persici loca, ex quibus locis in Ormus insulam deferuntur, quæ cæteris præferuntur. Inter promontorium Comorin, & insulam Zeilan quotannis maxima copia invenitur, sed cum Persicis conferendæ non sunt. Taprobana insula hodie Sumatra appellata, inter Iavam maiorem, & Indiam sita Margaritarum etiam feracissima est, ut & Palane, & Caralco promontorium Indiae. Sed parvæ sunt, ob quam causam viliores sunt. In insula Borneo, & Aynon grandiores generantur, formæ tamen elegantia à Persicis vincuntur. Occidentales, quia laetescunt, ac argenteum splendorem, & superficie polituram tantam non habent, ut quis exacte speculi instar propriam faciei formam, in ea intueri possit, minus commendatæ sunt. Conchæ quo altius in mari resident, eo minores dicuntur proferre Margaritas. Conchæ læves, & candidæ Indis *Cheripo* vocatae, è quibus *Cheripo*, cochlearia, & pocula conficiuntur, præstantissimas Margaritas proferunt. Illæ vero quæ *chanquo*, & *Chanquo*. matres Perlarum appellantur, nequaquam. Quia tamen intrinsecus pulcherrimæ & lævissimæ sunt, inserviunt mensis; aliisq; rebus ornandis; ob quam causam Bengalum advehuntur, ubi armillæ, aliaque inde fiunt opera. Fuit enim istic mos ne virgines corrumperentur, nisi huiusmodi armillis brachia ornata haberent. In Europa etiam in multis locis inveniuntur, ut in Scotia, Silesia, & Bohemia, ac nonnullæ *Vbi inveniantur Margari-*

170 DE LAPID. ET GEMM. IN SPECIE

Ostrea feraces.
 in Frisia in conchis marinis, ostreisque vulgaribus
 reperiuntur. Sed minutæ admodum sunt. Apud
 Vogesum montem Lotharingiæ, & in Voitlandia
Bohemica Margari- ta.
 Perlæ satis elegantes reperiuntur. Verum quæ in
 Bohemia prope Horasdiovitum, Straconitium, &
 Rabi arcem colliguntur, mihi cæteris præferri pos-
 se videntur. Vidi enim nonnullas, quæ vix ab ori-
 entalibus discerni potuerant. Id in illis reprehendi-
 tur, quod albiores sint orientalibus, quæ argenteum
 quendam candorem, ut illæ lacteum præ se ferunt.
 Collegi in prædictis locis aliquot Margaritas præ-
 stantissimas, verum ex quingentis conchis, quas
 aperui, vix decem absque vitio habere potui. Nam
 maxima pars vel nigrescit, vel flavescit, ita ut ex ar-
 gilla facta videantur. Deinde eæ conchæ, quæ Mar-
 garitas fuscis coloribus præditas proferunt, etiam
 interiorem testam, eodem colore tinctam. habent.
Vnionis nomen.
 Quinetiam & humor, unde diximus testam, quasi
 lamellis, aut cuticulis invicem superadditis augeri,
 eodem colore plerunque est: ita ut non dubium
 sit, quin inde & non ex rore, ut vulgo hæc tenus cre-
 ditum fuit, Margaritæ nascantur. Magnæ Marga-
 ritæ Uniones vocantur, quod raro sibi æqualem
Vbi magna nascan- tur.
 magnitudine habeant. Magnæ circa promonto-
 rium Comorin centum frumenti grana pendentes
 generantur. Sed maximæ prope insulam Burneo,
 verum non tam elegantes, ita ut 160. grana tritici
Cleopatra Vnio.
 ponderent. Maior proculdubio Cleopatræ fuit,
 quam acetō dissolutam devoravit, ut se cænam pre-
 tiosiorem Antonio habuisse ostentaret. Hæc enim
 centies sestertium (id est Budæo computatore) du-
 centis quinquaginta millibus aureorum æstimata
 fuit. Ego complures vidi in Corona aurea August.
Rudolphi Vniones.
 Cæs. Rudolphi secundi D. mei clementiss. quarum
 præcipua pyri muscatellini magnitudine, ac omni
 decoris

decoris specie absolutissima, pendens ceratia triginta, aureorum millibus empta dicebatur. Narrat Budæus in Gallia avellanae magnitudine tribus aureorum millibus emptam fuisse. Verum mihi exiguum pretium videtur, nisi exigua fuerit avellana.

a Libro 9. Naturalis historie cap. 35. littera f. Plura de Margaritis tradit Petrus Andreas Matthiolus in Diocorid. cap. 4. lib. 2. contra Plinum, ut ibi videre est.

C A P. XXXVIII.

De natura, facultatibus, qualitatibus, & proprietatibus Margaritarum.

Putant nonnulli ducem ut apes habere conchas Margaritiferas, ac duce capto facile reliquas, quæ gregatim regem ad pascua sequuntur, retiis capi, ut pote, quæ regem comitari, nec ab eo separari volunt.

Margaritæ senecta flavescent, verum color dempta cuticula superiori pristinus redit. Demitur autem spiritu vitrioli; verum cautione opus est, ne damnum sentiant: alias pulvere Alabastri, Coralii albi, vitrioli albi, & tartari albi restituitur illis iumentus. Idem fit si columbis devorandæ præbeantur, aut si oriza, & sale dui fricentur, vel si in milio contuso grosso modo, saleque mixto sepeliantur. Maculæ abolentur rore Maii, qui foliis lactucæ insidet, si per diem illi immorentur, aut eo perlinantur. Existimant nonnullis aqua molles esse ut Corallium. Verum ego qui plures ex aquis, & ex ventræ animalis exempti, æque duras, & in aquis, & extra deprehendi. Crescente luna aliqui Margaritas crescere, deficiente obscuras, gibbosas, & tortas evadere scri-

*Senescunt.
Margarita.
Gratiam
reddere
Margari-
tis.*

172 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
re scribunt. Verum hæc veritati consentanea non
esse ex superioribus facile colligi potest.

*Cor ro-
borant.*

a Margaritæ cor, spiritusque vitales roborant; proinde venenis omnibus, pesti, & putredini resistunt, animum exhilarant, cardiacos, & melanocholicos affectus, ac syncopen tollunt, cordisque substantiam, ne extabescat, legitime præparatæ, conservant. Phthisicis, marasmo, febreque ardente, aut pestilentiali correptis ob id utilissimæ sunt. Valent præterea contra sanguinis fluxum, omniaque alia alvi profluvia, cerebrum, neruosque roborant, & oculorum lachrymas butyro recenti commixtæ, palpebris superioribus inunctis, aut collyriis additæ, exiccant. Lac muliebre emendant, augentque.

Lac.

*Prepara-
tio.*

Præparantur autem hoc modo sordibus expurgatae aqua rosarum, gariophillorum, violæ matronalis, aut melissæ lotæ lapide Marmoreo, aut Porphirio teruntur, donec levigentur: idque eo modo fit, quo pictores colores terunt. Metallis fieri id non debet, quia illarum corpori metallicum quid facile adhæret, quod naturæ nostræ inimicum est, & gravissima symptomata excitare potest, ut quotidiana experientia docet.

*Diamar-
gar. calidi
vires.*

Præparatae ut diximus modo Margaritæ, variis rebus comisceri possunt. Extant apud pharmaceeos duæ ex Margaritis compositiones. Diamargaritum calidum, & diamargaritum frigidum. Calidum virium imbecillitatē firmat iis, quibus animus deficit; sive à corde, sive à stomacho deliquium originem ducat, omnem noxæ causam discutit. Insuper asthmaticis, tussientibus, ac tabidis auxiliatur, longo morbo deiectos, & imbecillitate languentes recreat, & ad pristinum robur deducit. Diamargaritum frigidum ad virium omnem imbe-

*Diamar-
gar. frigi-
di vires.*

imbecillitatem, quæ à nimio calore, vel cui nimius calor adiunctus est, confert. Proinde in febribus malignis, & pestilentibus eius usus commodissimus est. Syncopen etiam à spirituum resolutio-
ne dependentem aufert. Pulvis earum præceden-
ti modo præparatus, datur à drag. una ad dragmam
unam & semis, atque huic aliquando Bezoar, uni-
cornu, cornu cervi, vel os de corde cervi additur,
pro affectus diversitate. Hic pulvis ad omnia vene-
na, & animalium mortus nulli comparandus ad
manus semper esse deberet R. Perl, præp. Scrup.
unum, Bezoardici lapidis grana decem, ossis de
corde cervi gran. quinque, cornu cervi gran. quin-
que. Unicorni gran. decem, Bac. uvæ paridis gra-
na decem. fiat pulvis dandus à scrup. semis ad drag.
semis. Si quis in succo citrii mali solvat Perlas,
eumque propinet, facilius ad principes partes ea-
rum vis deducitur. Commodissime autem aqua *Aqua Perlata.*
Perlata confici potest, quæ ad vires reficiendas, &
quasi mortuos resuscitandos, admirabilis est, hac
ratione. Solvantur Perlæ in aceto vini fortissimo,
aut utilius in succo citri, aut spiritu vitrioli, vel sul-
phuris, donec in liquorem abeant, adiecto subinde novo succo, ac priori decapulato. Deinde huic
solutioni lactescenti, & turbidæ adiice sacchari q. s.
ad dulcedinem. Si solutionis fuerint unciaæ qua-
tuor adde aq. rosarum, fragorum, florum borragi-
nis, melissæ ana unciam unam. aq. Cinnamomi un-
cias duas. Cum propinare volueris agita aquam,
ut sedimentum una ebibi possit. Potest propin-
nari ab uncia semis ad unciam unam, nec quic-
quam præstantius haberri potest: in febribus ma-
lignis, & pestilentibus vulgares aquæ Perlatae
huic comparandæ non sunt. Id tantum observan-
dum est, ut dum solvuntur Perlæ exacte vitrum
obtu-

Pulveris
ad omnia
venena
descriptio.

*Tabella
Perlæ.*

obturetur, ne spiritus earum exhalent. E præcedentis aquæ sedimento tabellæ hac ratione fieri possunt. R. sedimenti à quo per balneum aqua omnis extracta est unciam semis, adde sacchari uncias quatuor, aquæ rosarum, & cinnamomi q. s. fiant tabellæ. Hæ valent ad vires promptissime restituendas, & marcorem senilem emendandum. Aqua extracta ut præcedens, sed paulo maiori dosi ad præcedentia omnia nihilominus utilissima est. Si tabellæ ex pulvere Perlarum præparatarum concinнатæ fuerint, non tam efficaces sunt, quam prædictæ, quia illarum vis non tam facile, quam si in li-

*Q. essentia
Perlarum
vires.*

quorem solvantur, deduci potest. Præparatur etiam ex Perlis aqua, quam quintam essentiam spagyrici appellant. Quæ præcipue valet contra venena, ac vitalem facultatem cordis roboret, ut non facile à veneno affici possit, sanitatem conservat, obstrunctiones lienis, hepatisque referat, febres ardentes mitigat, sitim tollit, cor exhilarat, coitum incitat, calculos, & urinam ciet, nervosas partes corroborat, apoplexiam, spasimum, comitialem, & paralysin arcet. Phthisin, marasnum, ac senilem marcorem emendat, Phrenitidem domat, hemorrhoidum fluxum sedat, cancri ulcerati excisionem impediat, ac quovis morbo etiam contrario correptum roborendo, & ad temperiem redigendo quemvis excessum, pristinæ sanitati restituit.

*Q. essentia
Perlarum
præpara-
tio.*

Paratur hoc modo R. Margaritas optime lotas, & in pulverem lapide marmoreo tritas, his violæ inditis superfunde menstrui acidi volatilis, vegetabilis, vel mineralis tantum ut duo digiti superemineant liquoris, ac violam bene occlusam, ne spiritus exhalent, cineribus calidis impone, donec Perlæ omnes solvantur. Menstruum deinde, balnei ope, ad siccitatem aufer: calcinatis affunde aqu. distillatam, ac abstrahete

terna

terna repetitione, ut omnis auferatur acrimoniam. Qua ablata superfunde vini spiritum, quem aliquoties cohobando extilla, ut in liquorem oleo similem abeant. Spiritus balneo auferendus, ita in dante remanet oleum. Essentia vero, si per arenam distillaveris cohobando cum spiritu vini, illi miscetur, & alembicum transcendent. Huius aliquot guttae, cum aqua appropriata, propinantr, ac si spiritum salis, oleum salis, aut vitrioli affuderis, iterum congelatur essentia. Hæc enim bonæ operationis nota est, ex matre Perlarum eadem fieri, quæ ex Perlis possunt, neque minores habent vires, sed prorsus easdem.

a Margaritæ in tam frequenti usu sunt adversus morbum omnem occultæ malignitatis participem, ut vix ullum compositum sit Alexiterium, quod eas non recipiat: quedam etiam ab iis nomen sortita sunt, veluti nobilissimæ duæ confectiones Diamargaritum calidum, & frigidum, cuius facultates auctor hoc capite satis egregie explicat: quarumque laudes abunde recensent auctores, qui Antidotaria conscripsere, qui hoc loco consulendi sunt.

C A P. XXXIX.

Valor, & pretium Margaritarum.

MArgaritarum earum, quæ rotundæ, pyrifomes, omnibusque dotibus absolutissimæ sunt, pretium difficulter admodum statui potest. Partim quia geminarii vel augment, vel diminuunt pro libitu, & copia illarum pretium; partim quia pulchritudine, & colore etiam si elegantissimæ videantur, non parum inter se differunt. Budæus pretium Margaritarum certa quadam proportione constituit,

tuit, verum id ingens admodum est, & nequaquam servandum. Exactius puto hac ratione constitui. Primum unius ceratii, hoc est, quatuor grana pendentis Margaritæ pretium, quod solet esse trium thalerorum, pro norma statuatur. Si vero maius, vel minus sit, applicetur pretium florenorum, vel coronatorum, vel quale quis volet numero ternario, perinde enim est; hacque ratione error committi non poterit, & regula omni monetæ conveniet. Si itaque Margarita pendens ceratum valet tria, & quæras quanti valeat, si quatuor ceratia ponderet duc in se 4, fiunt 16. quæ duc in pretium unius ceratii, nempe 3. habebis 48. pretium Margaritæ. Hæc regula valet pro Margaritis, quæ pendent minus, quam 11. ceratia. Si velis valorem 11. ceratorum, duc 11. in se habebis 121. quæ duc in 3. pretium unius ceratii addendo illi prius unitatem, ut sint 4. & habebis 484. pretium 11. ceratiorum. Atque hæc regula valet ad quinquagesimum ceratum usque. Si quæras itaque plus pendentium pretium, duc in se cratiorum numerum, ac quotientem in tres thaleros, ita emerget pretium certum Margaritarum, & perpetuum in omnibus regionibus pro iis Margaritis, quæ pondere superant 50. ceratia. Nam quæ tantum pondus non habent, quia maiori copia habentur, sæpe illarum pretium mutatur. Si vero mutetur (exempli causa unius ceratii Margarita duos thaleros valeat) etiam omnium ad quinquagesimum usque ceratum pendentium mutari debet. Verum eadem regula, quam supra tradidi, observanda est ad decimum usque ceratum, ac à decimo ad quinquagesimum usque. Quadratus enim catariorum numerus cum pretio duorum thalerorum multiplicandus est, ut quotiens ostendat pretium pro iis qui minus, quam undecim ceratia pendent.

Dum

Dum enim plus pendent, quam 10. ceratia, cera-
tiorum quadratum multiplicatur cum duobus tha-
leris, adiecta unitate, hoc est cum ternario nume-
ro, ut quotiens ostendat pretium.

Hactenus pretia Unionum statui, nunc Margari- *Minorum*
tarum, quæ ceratum non pendent, ac nobilium vir- *Perlarum*
ginum, ac matronarum pectora, & colla catenarum *pre:ium.*
instar, exornant, pretium statuendum est. Hæ si om-
nibus modis absolutæ, id est, pulchro colore, abs-
que tuberculis, & rotundæ sint, granumque pon-
derent, possunt tredecim cruciferis æstimari. Est au-
tem cruciferus $\frac{1}{70}$ thaleri pars. Si duo grana pen-
dent 52. si tria 117. si quatuor, hoc est ceratum, 210.
id est tres thaleros. Nam & hic dicitur numerus
granorum in se, deinde multiplicatur cum unius
grani valore. Si medii grani pondus, addatur ex-
cessus posterioris numeri, id est, maioris à minore
sumitur, eiusque dimidium minori adiicitur nume-
ro, ut pretium satis iustum habeatur. Exempli cau-
sa, si queratur pretium Margaritæ pendentis gra-
num cum dimidio. Quia unius grani pretium est
13. & duorum 52. aufer 13. ab 52. remanent 39. huius
accipio dimidiæ partem nempe 19. ac addo priori
numero 13. fiunt 32. Hoc erit pretium satis iustum,
posset quippe aliquid in his accuratius institui, ve-
rum necessarium id minime est, cum semigrani
ratio vix habeatur, & oculis potius, quam ponderi-
bus pretio à gemmariis examinentur.

Rotundarum Margaritarum, & præcipuarum
pretia posui, nunc illæ, quæ rotundæ non sunt, etiam
æstimandæ veniunt, harum aliquæ hemisphærice, *Hemispha-*
conuexa superficie satis pulchræ sunt, & vel cum rica Perla.
tuberculis, vel sine. Quæ absque tuberculis sunt,
duplo, triplo, aut quadruplo excedunt aliarum pre-
tium. Solent tamen mercatores eas lusoriis chartis

178 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
 filo affigere, ac commiscere inter se ut æquali pre-
 tio diuendi possint, & quod uni deest, altera sup-
 plere possit. Harum usus est ad torques, & aureas
 cathenas exornandas. Si tam magnæ sint, ut octo
 ceratiorum pendentis Margaritæ foramen æquent,
 perfectionique nihil desit, 50. thaleris æstimari pos-
 sunt. Sed reliquæ, & imperfectæ, ut tabula sequens
 indicat, æstimantur.

Margaritæ rotundæ foramen si æquet hemisphærica.

Granorum			
unius grani	3	11	85
2 ceratiorū	6	12	95
3	10	13	105
4	15	14	115
foramē explens	25	15	valent cruci- feros
5	35	16	125
6	45	17	135
7	55	18	145
8	65	19	155
9	75	20	165
10			175

Præter has Margaritas, aliquæ perforatæ non
 sunt, & minimæ, papaveris seminis instar, aut paulo
 maiores; quæ unciatim ad medicos usus divendun-
 tur, harum uncia medica hoc anno 1604. thalero
 divenditur. Sunt & aliæ maiores perforatæ, non
 perfecte rotundæ, quæ ad fimbrias, coronas, vestes-
 que muliebres exornandas usui sunt, quarum pre-
 tium pro magnitudine variat. Nam si earum 400.
 numero unciam ponderent, thaleris 30. æstimari
 possunt, quæ quo minus vitii habent, eo pretiosio-
 res sunt. Earum omnium pretium ex numero col-
 ligi debet ut tabula sequens indicat.

Pen-

Péden-	100	100	900	16	4500	7
tes un-	200	70	1000	14	5000	6
ciam u-	300	50	1500	13	5500	5
ná nu-	400	30	2000	12	6000	4
mero	500	24	2500	311	6500	31
	600	22	3000	210	7000	22
	700	20	3500	9	7500	2
	800	18	4000	38	8000	12
					9000	1

Margariræ occidentales, Bohemicæ, Scoticæ, multo viliores sunt orientalibus. Si tamen proximæ illis pulchritudine videntur, satis magno pretio æstimari possunt, præcipue si omni macula careant, nullaque tubercula habeant, ac tantum argenteus ille orientalium splendor illis desit, locoque illius egregium, gratumque candorem, seu albedinem habeant. Huiusmodi hac tabula æstimari possunt.

1	1	11	30
2	2	12	36
3	3	13	42
4	4	14	49
Penden-	5	15	56
tes cerat.	6	valent	4
	thaleros	ceratia	64
		16	72
	7	17	81
	8	18	90
	9	19	4
	10	20	100

Ratio autem tabulæ hæc est: unum ceratium pendens Margarita quarta thaleri parte æstimatur. Deinde aliarum Margaritarum pondus ceratiorum, in se dicitur, ut quotiens ostendat pretium, Quod in thaleros, si quotientis quarta pars accipiatur, re-

M 2 duci-

180 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
ducitur: nam emergunt ex multiplicatione quartæ
partes. Sic 20. ceratiorum Margarita valet. 400.
quartas, id est centum thaleros. Si Margaritę vix
orientalibus distingui ob elegantiam possint, quar-
te partes pro altera parte thaleri haberi possunt;
ita. 20. ceratiorum 200. thaleris æstimari poterit,
atque non quarta, sed altera pars, id est, dimidia
quotientis ostendet pretium. Quinimo posset quo-
tiens pro thaleris accipi ut 10. ceratiorum. 100. vale-
ret. Hic enim gemmarii oculus, & peritia, ut bene
elegantiam examinet, requiritur.

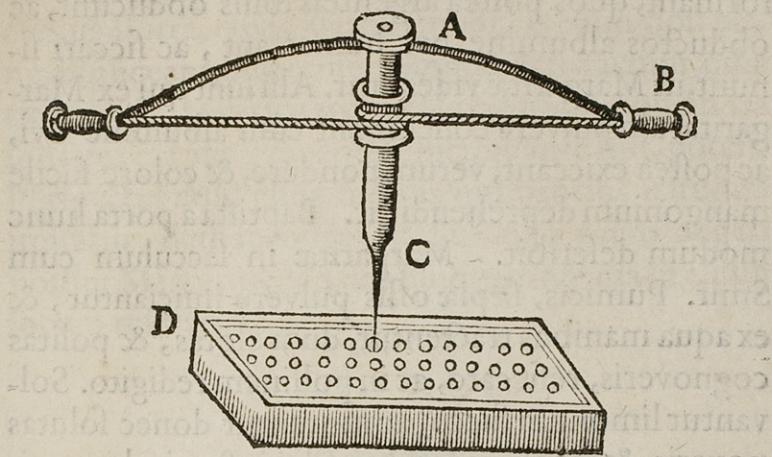
C A P. X L.

Quomodo Margaritę perforentur.

Quia non omnibus notus est modus quo pacto
Margaritę perforari possint: volui hic eum
in lucem proferre. A manubrium sinistra manu
tenetur. Dextra manu manubrium arcus B. trudi-
tur, & trahitur, ut reciprocus motus pugionis A C.
fiat, extrema pars C. acum habet non plane acu-
tam, ut punctum faciat, sed ut lineolam. Acus in-
sidet Margaritę perforandę, Margaritę si exigüę
fuerint, asseri ex molli ligno malleolo affiguntur ci-
stę D. ne vacillent, asser undiquaque concluditur
asserculis ne aqua Margaritis supersufsa defluat. Agi-
tata arcu C acus penetrat, & perforat Margaritam,
neque propter aquam exuritur.

a *Quoniam auctor iam modum tradit Margarita-
rum perforandarum; non absconum erit modum
exhibere, quo auro, argento etiam ea, que
non perforata sunt optime figi possint, ut hærent.
Aluminis internam partem igni admovebis, eaque
gutta, que per se purissima, & clara exstillare so-
let,*

*let, cavam partem inunges, quæque infixeris, soli-
dissime, & ad miraculum inhærebunt.*

C A P. X L I.

Adulteria Margaritarum.

VIx ob aliam causam tanto in pretio sunt Margaritæ, quam quod non facile adulterari possint. Aurum adulteratur facilissime. Gemmæ ex vitris duplicatis concinnatæ, auroque inclusæ ita fallunt oculos, ut gemmarii periti, nisi eas eximant, à veris non discernant. Sola Margarita neque corrigi, neque alieno fuco elegantior reddi potest. Tradit tamen Linschotanus Indos ut Margaritas pulchras reddant oryzam cum sale contundere, ac ea mixtura fortiter illas fricare, ita fieri pulcherrimas Crystalli instar, ac splendorem non amittere. Non mirum itaque cathenas Margaritarum ab heroinis, & fæminis nobilioribus aureis præferri, meliusque divitias ostentare, fastumque facere, quam gemmæ, aut aliud quicquam quod adulterio, fucove

obnoxium est. Tradunt varii authores rationes quomodo Margaritæ falsæ fieri possint. Nam non nulli ex pulvere concharum, alii ex creta orbiculos formant, quos postea argenteis foliis obducunt, ac obductos albumine ovi humectant, ac siccari sinnunt, ut Margaritæ videantur. Alii sunt qui ex Margaritarum pulvere concinnant cum albumine ovi, ac postea exiccant, verum pondere, & colore facile mangonium deprehenditur. Baptista à porta hunc modum describit. Margaritæ in sacculum cum Smir. Pumicis, sæpiæ ossis pulvere iniiciantur, & ex aqua manibus tractentur, dum elotas, & politas cognoveris, resiccato, ac in pollinem redigo. Solvantur limonum succo, ac morentur donec solutas noveris, & pingue quoddam olei instar in humoris superficie natare videas, id argenteo cochleari excipe. Postea pulverem in orbes redigo, manibus, vel typis argenteis, ac porci seta perforatas Margaritas oleo inungito, ac è filo pendentes vitro inclutio, Solique exponito. Dum siccatus videris milii, vel hordei fermento non salito, neque acido involue, ac in furno excoqui sinito, aut columbis manducandas præbeto, vel in lacte fucus ebuli, & præstantes habebis. Si aliter placuerit ubi succo, vel forti aqua fuerint dissolutæ Margaritæ, clara lavabis lympha, vel distillata, lotisque manibus, ne tractando fordescant, & palleant, sic lacteo fici succo, cochlearum aqua ferventi balneo distillato, aut ovi albore glutinabis, perforabis, & siccabis, argentea lavando semper aqua, & commiscendo. Aquam argenti sic parabis. Forti aqua solutum fatiscat purgatum argentum, lenibus prunis evolet aqua, tertium relinquendo, mox ab igne vas tractum dimitto, deinde sub dio noctu relinquens, donec glaciet, & argentum in Crystallini lapilli specie reperies, rite ablues

*Aqua Ar-
gentea
quomodo
fiat.*

ablues fontis aqua, ut lucidiores conspiciantur, quos vitreo condes vase, ac putri simo solvere sinas, quo mergas factitios Uniones, & immorari sinito, & lucidos argenteo colore pellucenti reperies. Haec tenus Porta, cuius fucandi modi, etiam si non plane displiceant, non tamen omnino satisfaciunt, quia ex pulvere Margaritarum solutarum nunquam ita solidum corpus, graveque effici, ut ante fuit, potest. Perspectus mihi alias modus qui prorsus naturam imitatur, deinde etiam modus quo pacto augeri possint Margaritæ, sed hæc tanquam arcana in alium locum reservo.

C A P. X L I I.

De Saphiro.

Saphirus apud omnes fere gentes hoc nomen obtinet. Indis tamen *Nilaa* vocatur, & à loco ubi nascitur *Podia*. Quam gemmam a Plinius Saphirum vocat, Cyanus est, seu lapis Lazuli. Gemma hæc cæruleo colore, pellucida, & diaphana est, ac florum myosotidis, aut scorpoidis colorem refert. In ea nulla rubedo subesse videtur, quæ in Amethisto facile observatur. Saphiri aliquæ albidae, aliquæ colore cæruleo saturo sunt: hæ mares, illæ fæmellæ appellantur. Si omni colore careant, albæ Saphiri vocantur, ac Adamantibus admodum similes sunt, eorumque vices ad ornatum supplent. Saphiri aliæ orientales, aliæ occidentales, quæ orientalibus sunt viliores. Inveniuntur in Calecut, *Ca- vbi inuen-*nanor, regno Bisnagar, Zeilan, & præstantissimæ in *natur.* regno Pegu. Occidentales variis in locis reperiuntur. Confinia Bohemię, & Silesię satis præstantes ferunt, in quibus locis aliud quoddam genus reperitur, mollius, perspicuum quidem, sed lacteo, al-

Lucosaphirus.

184 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
bove colore, cui aliquid cærulei immixtum vide-
tur, has *Lucosaphiros* vocant. Vitiis *Saphirus* mul-
tis obnoxia est, dura tamen ut limam respuat, & sa-
tis incommode cælari possit. *b* Color ipsius igne fa-
cile aufertur, ut in Adamantein vertatur, non ve-
rum quidem, sed tamen ita elegantein, ut auro in-
clusa, nisi à perito gemmario dignosci non possit.

a Libro 37. Naturalis historiæ cap. 9. littera f.

*b Quem modum docet Alexius Pedemontanus lib. 6.
de secretis ex Basiliensi editione in 8. fol. 246.*

C A P. X L I I I.

*Proprietates, qualitates, & facultates
Saphiri.*

*Q*ualitate frigida, & sicca prædita est *Saphi-*
rus, ut ceteræ fere omnes gemme. His fa-
cultatibus in pulverem levem redacta, oculorum
humiditates exsiccare, inflammationem arcere, &
extinguere, collyriis adhibita, aut butyro loto ex-
cepta, palpebrisque oblinitis superioribus, po-
test. Valet etiam pulvis ad omnia alvi profluvia,
ad dysenteriam, fluxum hepaticum, hæmorrhoi-
dum, sanguinisque reiectiones, si intus sumatur
cum aqua plantaginis, tormentillæ, aut alia his af-
fectibus propria. Integra *Saphirus* fronti adhibi-
ta hæmorragiam sistit, ac inflammationibus appli-
cata, eas extinguit. In orbiculum redacta pisi ma-
gnitudine, ac perpolita, oculis imposita, pulveres,
culices, & quicquid in oculum cecidit aufert, in-
flammationem sedat, veteraque oculorum vitiæ
omnia aufert, & oculos à variolis, & morbillis tu-
tatur. Verum quotidie sæpius imponi debet; si
sæpius quis *Saphirum* contueatur, oculos ab omni
iniuria

*Ad oculi
vitiæ.*

iniuria defendet, ac ita tutabitur, ut nihil illis aduersi contingere possit.

Pulvis etiam exhibitus cum lacte, ulcera interna, ac vulnera sanare perhibetur. Ad cordis corroboracionem praestantissimus est, proinde corpus vegetum, membraque principalia integra conservat. Pesti etiam, omnique veneno, febribusque malignis omnino adversatur. Cor laetificat, cardiacos, ac melancholicos affectus quosvis lenit, tollitque. Ob hanc causam adhibetur antidoto de gemmis. Chymici in salem Saphirum redigunt, quem putant longe maiores vires habere. Saphirum enim duplo pondere sulphuris commixtam, in calcem adurunt, quem deinde aqua stillatitia saepius abluunt, rursusque exiccat, postea spiritu vini perfundunt, ac macerant, tum rursus extillant, quodque in fundo remanet, iterum calcinant, distillantque toties, donec in vino eliquescat, nivis instar, tandem in coquendo sal provenit quod in loco humido in liquorem, & magisterium solvitur. Alii tincturam Saphiri, & essentiam extrahunt, quam putant ad praedictos affectus, praeципue autem ad venena, & pestem, cordisque roborationem esse praestantissimam. Calcinatur Saphirus bis, ac postea oleo vitrioli solvitur, Deinde spiritu vini essentia extrahitur, ut Chymicis peritis notum est.

Saphirus gestata ab homine impuro, & inteperante, rebusq; Venereis dedito, sordecat, ac nitorē amittit, ut alię fere omnes gemmæ, quę amissa pulchritudine adulterum, & fornicatorē facile produnt. Dicitur tamen Veneris tentigines gestata prohibere, ac scabiem minuere, carbuncolorumq; etiā pestiferorum ortū arcere; imo natos iam anthraces apposita, extinguere, & ne pestiferū halitum ad cor mittant, ipsiusque spiritus inficiant impedire. Tota enim *Ad venenam naturam.*

natura putatur venenis resistere, & cor mirifice recreare. idque adeo vehementer ut si vitro parvo includatur aranea, vitriique ori supraponatur Saphirus, illa brevi intereat, verum id à me hactenus expertum non est. Inflammationibus, tumoribus, & inflationibus adhibita, eas, si modo in principio adhibeatur reprimit. Contusionibus etiam statim adhibita, ne inflammentur miraculi instar impedit. Verum contusa pars paulo fortius Saphiro premedita est.

Ad contusions.

Ad febres. Si circa cordis arterias pendeat, febrium ardorem non parum mitigat, ac hominem continentem efficere dicitur, sacerdotibus, & ecclesiasticis personis qui castitatem voverunt ob id ad gestandum utilissima censetur. S. Hieronymus in explicatione capitinis 19. Prophetæ Esaiæ, portatum Saphirum gratiam apud homines, & principes conciliare, inimicos placare, incantamenta prohibere, carcere detentos liberare, ac irā Dei mitigare, affirmat. Verum existimare gemmam, ac creaturam in creatoris sui, summęque maiestatis mentem, & voluntatem quicquam agere posse nefas existimo; Non flectitur enim lapillis, aut coloribus Deus, sed piorum precibus, quibus sua liberalitate, & bonitate si ardentes fuerint, se fleti velle promisit. Virtutes etiam alię, ac hominum favor divino tantum auxilio, hominisque industria comparantur.

Ad cordis affectus, & letitiam. Fioravantus Italus nobilis empiricus Saphirum ad letitiam summopere commendat, ac præterea cordis affectus omnes miraculose sanare afferit. Iubet autem Saphirum in tenuissimum pollinem redigi, quem postea aceto forti, & succo limonum solvit, ac solutionis ad prædictos affectus præbet cum essentia vini dragmam unam, adiecto scrupulo olei, vel tincturę extractę ex melle, ac exigua quanti-

quantitate syrapi violacei. Mihi sequens modus magis probatur. Accipe aceti terebinthinæ uncias quatuor: in iis extingue quatuor, aut plures ducatos vigesies, quo sæpius eo melius, deinde in eo aceto solve Saphiri pulverem, huic solutioni adde spiritus è melissa cum q. essentia vini extracti uncias duas, ac syrapi violacei scrupulum unum, aquęque theriacalis dragmam unam, ac croci scrupulum semis, omnibus commixtis, ac per mensem digestis præbe scrupulum unum, non dubito, quin effectum nobilissimi medicamenti, sis admiraturus.

Oleum Saphiri multi ad prædicta commendant. *Oleum Saphiri.*
 Sed plerunque ægros decipiunt chymici impostores. Novi enim quendam qui cum magni à Magnatibus fieret hic in Bohemia, multis carissimo pretio pro Saphiri oleo, obtruderet chamomillæ oleum, id enim si certo modo distilletur oleum præbet Saphiro omni colore pulchrius, sed neque hoc sincerum chamomillæ oleū est, sed alterius rei, floribus chamomillæ adiungunt oleum album, seu spiritum terebinthinæ, ac satis magnam portionem salis armoniaci factitii, hanc mixturam vesicæ æneę indunt, huicque aquam communem addunt, deinde extillant aquam, & oleum prorsus vulgari, & communis modo. Aqua extillata, oleum in superficie sua Saphiro colore simile continet; id oleum terebinthinæ est oleo chamomelino iunctū (nam herba ipsa, aut flores herbe aliquid olei præbent) sed color à sale armoniaco est, qui ex ære exugens colorē eum oleo indidit. Ætate si diu servetur oleum, color is perit, ac postea manifeste odor ipsius terebinthinæ deprehenditur. Quia multi hac ratione decipiuntur, & aliqui chimici tam imperiti sunt, ut putent colorē à chamemelo profiscī,

cisci, placuit hic imposturam, & fucum, vel errorem Chymicorum detegere. Qui non credit salem armoniacum cæruleum colorem efficere, vasi æneo imponat adiecta calcis vivæ aqua, ac deprehendet se paucis diebus ultramarino similem colorem habere. Solent agitare aquam Saphiream, ut vocant, ad oculorum omnia vitia præstantissimam ex dictis simplicibus confidere. Primum calcem vivam extinguunt vulgari aqua, quam, ubi resederit calx, decapulando puram colligunt, ac in ea parum salis armoniaci solvunt. Id ubi solutum exacte fuerit, in prædicta calcis aqua; eam in æneam pelvem coniiciunt, quæ ubi per noctem in pelvi steterit Saphiri colorem conquerit, ac in vitro seposita, diaphana est, & ad omnia fere oculorum vitia, imo ad ulceræ quævis mundanda utilissima. Cancrum, ambustionem, aliaque multa vitia etiam hæc aqua sanare prohibetur; oculis aliquot guttæ tantum imponuntur, quia si multum salis habeat, aut multum ex ære, mordicat. Si parum habuerit plus imponi oculis potest. Si multum æris habeat, etiam pelles oculorum aufert, si nimis acris fuerit, aqua rosarum, vel fœniculi dilui potest.

a Rationem, cur qui adulterio se contaminant, thorumque legitimum, ac genialem commaculant, tum qui vago, sordidoque concubitu se polluunt, nunquam speciosas, nitidasque gemmas circumferant,
VVolfangus Gabelchoverus in Comm. cap. 7. Andreæ Baccii de gemmis, hanc tradit: contrahunt enim aliquod vitii ex putidis corporibus, que virus exhalant, illasque venenato halitu inficiunt, ut mulieres menstruo inquinatae, speculi nitorē obfuscant.

C A P. XLIV.

Dignitas, & valor Saphiri.

Maximam olim Saphirum habuisse & gratiam apud Deos, & authoritatem apud Pontifices, Sacerdotes, ac Principes perhibet antiquitas. Cum enim sacra fierent Phœbo, aut ab eo responsa petrentur, creditum fuit, illi magis placere, & ab eo facilius aliquid obtineri posse, si Saphirus tanquam concordiae signaculum adhiberetur. Scribit Epiphanius visionem quæ Moisi apparuit in monte & legem datam, in Saphiro fuisse expressam. Hac ætate Saphirus post Adamantem, Rubinum, ac Unionem quartum locum obtinet. Ego tamen Opalum legitimam huic omnino præferri debere existimo, ut in ipsius capite paulo fusius ostendam. Propter pulchritudinem Saphirus à multis expetitur, sereni enim cœli, & lucidissimi habet colorem, ac oculos sua venustate mirum in modum recreat.

Saphiri pretium à colore, puritate, ac magnitudine sumitur. Si nihil vitii habeat, & colore sit pleno, aut saturo qui diaphanitatem non impedit, magnitudo index pretii esse solet. Iustius tamen pretium pondere constituitur, quod hic sequi volo, ac ceratiorum pondere pretia statuere. Unum itaque ceratum absoluta Saphirus pendens, 2. thaleros vallet. Ut autem habeas aliorum valorem, duc ceratiorum numerum in se, & quotientem in dimidium pretii Saphiri unum ceratum pendentis, & quotiens ostendet quæsitum, ita 10. ceratia pendens valebit 100. thaleros. Viginti pendens 400. Centum vero ceratia pendens 10000. & sic de cæteris. Occidentales viores sunt.

C A P.

C A P. XLV.

Adulterium Saphiri.

SOlet Saphirus vitro Cæruleo inter duos Bohemicos Adamantes glutinato, egregie adulterari. Alii ex vitro massam cœruleam in igne conflant, eamque expoliri iubent, indurant, & imperitis pro Saphiro venditant. Solet id artificium variis modis perfici. Plerunque in massam vitream ex Crystallo, aut Silicibus paratam, momentum zaphuræ iniicitur, videlicet dragmę due ad libram unam, ac movetur massa igne candens quam optime ferreo unco. Deinde exempta particula exploratur, num plus zaphurę, aut massæ addendum sit. Si iusta mensura apparuerit, per sex horas effervescere finitur. Postea eximitur, ac Saphirum referens massa, perito sculptori sculpenda, ac expolienda traditur. Si rite massa facta fuerit vix à vera Saphiro distingui Pseudosaphirus poterit. Quæ fictitię sunt, plerunque bullulas, seu atomos in corpore habent, qui propter ignem non æqualiter in massam agentem proveniunt.

C A P. XLVI.

De Opalo.

OPalus gemma est omnium pulcherrima, meoque iudicio omnibus aliis preferenda, non solum propter summam ipsius elegantiam, dum res in Opalo omnis generis colores, lucis reflectionē, in eadem apparetes. parte ostentat (Inest enim illi Carbunculi tenuior ignis, Amethysti fulgens purpura, Smaragdi virens mare, & cuncta pariter incredibili mistura lucentia) verum etiam, quia ut aliæ gemmę adulterari nulla

nulla ratione potest. Si subieceris enim Crystallo varios colores illi in eodem loco h̄erebunt, neque diversos pro radiorum reflectione edent. Apparet in Opalo, ceruleus, purpureus, viridis, flavus, & ruber, interdum niger, & albus, id est, lacteus. Non videntur hi colores omnes inesse gemmę: quia si frangatur Opalus pereunt, ita ut tantum ex reflectione unius, aut duorum colorum oriri, (ut in iride apparet, & in triangulo Crystallino, in quo ex sola lucis reflectione in angulos varii colores sese efferunt) putandum sit.

Olim Pēderos hēc gemma vocata est, à puerō, & amore, quod pueri pulcherrimi, & innocentissimi instar omni amore digna sit. Ab hoc nomine forte deductum est nomen illud Germanicum, quo appellatur *ein VVeſe*, id est, pupillus, quod nomen pueris tantum convenit. Peritiores tamen gemmarii in quavis lingua Europea Opali nomen retinent. Nam illi Opali, qui in verorum Opalorum matre absque colore naſcuntur, illo nomine solent tantum appellari. Itali *Girafole*, vel *Scambia*, si dum *Girafole*. versantur, in opposita parte lux perpetuo appareat, *Scambia*. vocant.

Nascuntur in lapide molli (qui Gummi Benjoini colores non absurde refert,) venis nigris, flavis, vel fuscis distincto, corpus lapidis albescit, flavescit, nigrescit, & interdum iisdem coloribus perspicuum est.

C A P . X L V I I .

Genera, & loci natales Opali.

AB uno lapide Opalifero, interdum omnia Opali genera haberi possunt. Genera quatuor sunt. Primum genus est diaphanum absque opaco aliquo

192 DE LAPID. AC GEMM. IN SPÉCIE
aliquo corpore intrinseco, ac rubro, viridi, cæruleo,
purpureo, flavoque colore iridem imitatur, id præ-

Niger Opalus. stantissimum est. Alterum nigrum est, ac ex nigredine ignem, ac Carbunculi fulgorem emittit, quod omnino vivum anthracem, seu carbonem refert, visu quam iucundissimum, rarissimum, & pretiosissimum, huiusmodi generis Opalum pisi maioris magnitudine vidi apud amicum meum qui & ex quo

Variis coloribus Opalus. Opalo istius generis me donavit. Tertium genus varios colores habet, sed ita in flavescenti, vel flavo corpore, ut quieti videantur, & non exakte ut primi generis, reflectione radiorum oculos pascant. Hi fere omnes ex Hungaria adferuntur, satisque elegantes sunt, quia Unionum colorem, aliarumque gemmarum omnium imitantur. Ad hoc genus referri potest qui lacteo colore Opacus est, qui ex matre Opalorum concinnatus ab Italies *occhio del gatto*, id est, *Oculus Cati* dicitur. Is à nonnullis Pseudopalus appellatur. Quartum genus Pseudopali nomine insignitum diaphanum est oculis piscium simile, parumque cærulei lactis instar, aut etiam flavo coloris, in se habet, ac luci oppositum, si vertatur in extremo cardine, lucere propter lucis reflectio- nem videtur. Id proprie *ein VVehse* à Germanis, &

Oculus Cati. ab Italies *Girasole* vocatur. Nonnullis *Astroites*, vel *Asteria* dicitur, quia intus includit lucem stellæ in- star deambulantem; quanquam alii duriorem Pseudopalo gemmam, prorsusque candicantem Aste- riā esse velint, eamque Solis Oculum vocari, & proprie *Girasole* vocari. *Oculus Cati* à gem- mariis ad Opali genera non refertur; sed peculiaris gemma putatur. De qua paulo post agam, licet com- mode inter Pseudopali genera numerari posset: si- miles enim ex matre Opalorum licet moliores eru- untur. Opali primi, & secundi generis raro magni-

Oculus Cati.

Pseudopalus.

Girasole.

Astroites.

Oculus Solis.

Oculus Cati.

inve-

inveniuntur. Nonius senator Romanus primi generis avellanæ magnitudine 20000. aureorum æstimatū habuisse dicitur. Tertii & quarti generis satis magni reperiuntur. Vidi enim quendam variis coloribus perspicuum, & lactescentem, nucis iuglandis minoris quantitate, qui 200. thaleris æstimatus fuit.

Nonii Opalas.

Omnia Opali genera in India reperiuntur, viles in Cypro, Ægypto, Arabia, Galatia, Thaso, & Hungaria. In Hungaricis Opaliferis lapidibus interdum, sed raro primum genus invenitur. Secundum genus rarissime. Tertium & quartum frequens est. Verum fodina una tantum esse dicitur, quam nunc ruinis obrutam deserit fama est.

Quantitas Opali.

*Vbi na-
scantur
Opali.*

C A P. XLVIII.

Facultates, proprietates, & virtutes Opali.

ARBITRANTUR authores omnium aliarum gemmarum vires habere Opalum, quod omnium colores exhibeat. Inest enim illi Carbunculi (ut inquit Plinius) tenuior ignis, Amethysti fulgens purpurea, Smaragdi virens mare, & cuncta pariter incredibili mistura lucentia. Cordis itaque spiritus recreat, illud adversus venena, aërisque contagia, melancholiam, tristitiam, syncopen, cardiacam, aliosque pravos affectus tuetur. Peculiare hoc Opalo ascribitur, quod gestatus oculorum aciem, & nitorem conservet. Mollis est adeo hæc gemma, ut dum expolitur stannum, vel plumbum non ferat, sed tantum terra tripolitana ligneo orbi imposita poliri possit. Qui exactius vires huius gemmæ scire cupit: Rubini, Smaragdi, Amethysti, ac Iaspidis facultates exquirat in propriis capitibus, votiq; composiet. Nam putant gemmarii dictarum gemmarum omnium vires in Opalo concurrere.

*Omnium
gemmarū
vires ha-
bet Opali.*

C A P. X L I X.

Dignitas, & valor Opali.

○ Lim apud Romanos in magna existimatione, & pretio fuit Opalus. Constat enim historiis Nonium Rom. Senatorem maluisse patria, & senatoria facultate privari, quam petenti Antonio Opalum quem habebat 20000. festertiis aestimatum, tradere. Mirum nunc illius pretium decrevisse, cum Margaritas, & omnes alios lapides elegantia, puritate, nitore, & colore supereret, neque adeo copiose reperiatur, praesertim primum genus. Primi, & secundi generis Opalos, qui vitio carent, ac rubro, ceruleo, flavo, viridi, purpureoque colore rutilant, Unionum pretio omnino aestimandas iudico. Propterea Lectorem ad Unionum pretia remitto, & unius ceratii Opalum tribus thaleris aestimo. Secundi generis si lactescentes varios colores habeant Saphirorum pretio aestimandas iudico, alias si proxime ad primi generis Opalos accedant, duplo, vel triplo, prout sunt elegantes, Saphirorum pretia excedere possunt. Nam hic nihil certi statui potest, cum periti gemmarii oculus, gemmæ decorum, illiusque vitia perpendere debeat. Quarti generis viles sunt, nullaque regula aestimari possunt, cum raro, etiamsi unguis humani magnitudinem sequent, ducati pretium superent.

C A P. L.

Adulterium Opali.

A Dulterari dupli vitro, vel colore, ut aliæ gemmæ Opalus non potest. Scribit tamen à Porta calcem stanni in vitrum Crystallinum excandens

dens iniectum illud obnubilare, & colorare Opali instar. Sed oportet saepius ex igne eximere, & accommodare, donec quis voti compos fiat. Quercetanus à spiritu nitri alembicum vitreum intrinsecus ita tingi variis coloribus afferit, ut Opalus videatur. Qui modum tingendi scire cupit, legat libellum b quem edidit de prisorum Philosophorum vera medicina.

a Libro VI. Magiae Naturalis cap. 7.

b Cap. 4. fol. 26. in 80. Aureliae Allobrogum.

C A P. L I.

De Smaragdo.

Inter virentes gemmas nulla præstantior, eleganter, & iucundior Smaragdo, grato enim suo virore oculorum aciem ita deimulcet, animumque ita recreat, ut herbarum omnium, viridariorumque amoenitatem longe supereret. Pellucida est hæc gemma, & diaphana. In colore ipsius nihil neque cærulei ut in Turcoide, neque flavedinis, ut in veterum Topasio, quem nunc Chrysolitum appellant, animadvertisit.

C A P. L II.

Nomina, & genera Smaragdi.

A Nonnullis Prasinus vocatur, item Neronianus. *Prasinus.*
aut Domitianus, teste Epiphanio. Neronem *Neronia-*
enim, sive Domitianum aiunt oleum in multa vase *nus.*
infusisse, & intervallo temporis oleum viridem co-
lorem contraxisse, hocque oleo petram copiosius
rigatam floridioris coloris evasisse. Alii dicunt Ne-
ronem quendam antiquum artificem, & gemma-

N 2 rum

196 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
rum sculptorem, Smaragdi præcipuum usum inve-
niſſe, & gemmam istam ab illo Neronianam di-
ctam, alii vero Domitianam appellari malunt. Ha-
c tenus Epiphanius. Persis & Indis vocatur *Pachee*,
Arabibus *Zamarrut*, unde Smaragdi nomen deduc-
tum est. Serapio & Pandectarius *Tabarget* vocant,
sed vitiose.

Genera
Smaragdi
duodecim.

Smaragdi genera a à Plinio duodecim recen-
sunt : qui Schiticis summam tribuit authoritatem,
quod nulli austерitas, & durities maior, nec minus
vitii sit, ac quantum Smaragdi a cæteris gemmis di-
ſtent tantum Schitici a cæteris Smaragdis. Secun-
dum locum apud ipsum obtinent Bactriani, in com-
missuris saxorum nati. Tertium Ægyptii, quorum
gratia non in colore liquido, nec diluto, verum ex
humido pingui. Reliqua genera in ærariis metalli-
cis inveniuntur, qui duritie, colore, ac perspicuita-
te a primo genere distinguuntur. Hi a locis ubi
olim reperiebantur nomen habebant. Æthiopici
acriter quidem virides sunt, sed non puri, aut con-
colores. Persici non translucidi, visum nihilomi-
nus recreant, in umbris refulgent, longius quam
cæteri nitent, ac in Sole hebetantur. Medici pluri-
mum viriditatis habent, qui interdum rerum diver-
ſarum imagines complectuntur. Attici in argen-
tariis metallis reperti e longinquo speciosiores,
minus pingues sunt, iisque senecta evanescit vi-
riditas, ac Sole læduntur. Charcedonii fragi-
les, colore incerti, ac virentium in caudis pa-
vonus similes sunt plumis. Recensentur & La-
conici, Medicis similes, & Siculi. Item Chalco-
smaragdus gemma e Cypro turbida æreis venis, &
Tanos in Persia reperta ferdida, ac ingrate viri-
dis. Smaragdus quem *Colam* vocant in Arabia, a
dificiorum ornamentis occludebatur. Hæc Plinii
Sma-

Smaragdorum genera hoc seculo vix discerni possunt.

Hodie Smaragdi in duo genera tantum distinguuntur. Alii enim sunt Orientales, alii Occidentales. Orientales durissimi, virentique iucunditate amoenissima prata representant, solique praetaliis omnibus oculos ubertim explet, & satiant, eorumque aciem iugi intuitu hebetatum reficiunt, ut vel ob hanc causam à sculptoribus libenter tractentur.

Hi quia neque Soli, neque umbris, seu lucernis cedunt, sed potius virenti fulgore contra nituntur, & irradient, ut se superari non posse ostentent: deinde etiam quia prorsus translucidi, ac in magno pretio sunt, ad primum genus referri debent. *b* Omnes ex India Orientali ad nos adferuntur, verum in quibus locis reperiantur incertum adhuc, quia fragmenta in loco natali propter illorum pretium nulla à negotiatoribus relinquentur, Putant multi Iaspidi, vel Prassio innasci Smaragdos, ut Rubinus Balassio. Vidi lapidibus metallicis angulares ita innasci, ut politi, ac impositi, arte, non natura, viderentur. Si huius generis Smaragdi maculis, nubeculis, opacitate, aliisque vitiis obnoxiae fuerint, multum illorum dignitati decedit. Bonitas cognoscitur si in orbe detentus frigidus appareat, ac in Sole viriditatem servet.

Occidentalis in duo genera distingui possunt. In Europaeos, & Peruvianos. Peruviani etiamsi iucundissimum habeant viorem, tamen quia absque radiis mortui videntur, ac plerunque hinc inde nubeculis viridibus pleni sunt, nec ut Orientales translucent, & irradient: deinde quia copiose, satisque magni, neque ita duri ut Orientales reperiuntur,

exiguam nunc authoritatem obtinent. Alii ex vicinis regionibus adferuntur prædictis paulo duriores: verum qui interdum nigricant, ac noctu pulchriores apparent, non plane virides, sed Prassio similiores, è cuius frustis eruuntur. Europæi qui in Cypro, Britannia, aliisque in locis reperiuntur, prædictis omnibus ignobiliores, nisi duritiem, & elegantiam habeant, sunt. Orientales illi præstantissimi, raro nucis avellanæ maioris quantitatem excedere visi sunt. Occidentales tam magni reperiuntur, ut palmæ manus magnitudinem superent. Europæi raro magni reperiuntur.

Magnitu-
do.

a Libro 37. Naturalis historiae cap. v. littera b.

b Hæc verba auctor desumpsit ex Garcia ab Horto lib. I. cap. 48. Aromatum, & Simplicium historia, quam opinionem videtur sequi. Verum alia certior, & vera ratio hæc est, quod Smaragdi in Scythia, Bactris, Ægypto, regionibus procul dissipatis ab India, in qua Garcias degebat, reperiantur. Qui plura ad Smaragdum pertinentia scire desideret, consulat Raphaëlem Volateranum Comm. Vrbanor. lib. 27. de gemmis. Item Conradum Gesnerum libro de Fossilibus &c. Impress. Tiguri Anno 1565. in 80. fol. 112. verso, & VVolfangum Gabelchoverum in Andreae Baccii de Lapidibus, & Gemmis cap. v. qui ibi plura ad medicinam pertinentia tradit.

C A P. L I I I.

Vires, facultates, & proprietates Smaragdi.

Smaragdus ut omnes gemmæ frigidæ, & siccæ est temperaturæ, ob id omnem alvi, sanguinisque fluxum, & præcipue dysenteriam exhibitus sistit, teste Avenzoare, nec refert an à mordaci humore, an

à vene-

à veneno ortum habuerit. Propinantur ad venena, dysenteriam, alvique fluxum, sex grana in pollinem redacta cum aqua aliqua cordiali, ut tormentillæ, acetosæ, nymphæ, vel boraginis. Quibus haustis extemplo æger, si venenum sumperat, cordis anxietates, animique defectus patitur: quos si excepit sudor, & somnus liberatur 10. horarum spatio. Eadem dosi sumptus, venenatis morsibus, animaliumque puncturis, & pesti, febribusque pestilentibus medetur.

*Ad vene-
na, fluxus
alvi.*

*Ad morsus
animalium.*

Inter amuleta præcipue commendatur Smaragdus. Nam si è puerorum collis pendeat, eos ab Epilepticis paroxysmis tutari creditur; digitis etiam generaliter status comitiale morbum impedire omnes autores asserunt, eamque habere facultatem, ut si morbus ita vehemens sit, ut superari à gemma non possit, eam in partes diffringi, itaque vel tollere morbum, vel frangi quasi pugnando à potentiori devicta. Coxæ mulieris alligatus Smaragdus partum accelerare, ventri appositus retinere, ori inditus hæmorrhagiam sistere perhibetur. Ventrī adhibitus indubitato dysenterias omnes, teste Antonio Guainerio, miraculi instar aufert, ac hæmorrhoidum fluxum nimium compescit. E collo pendulus inanes timores, ac dæmones arcere, fugare riam mi que creditur, ac hemitritæam febrem tollere. Memoriam etiam firmare, ac visum reficere, & recreare à multis creditur. Communi etiam hominum opinione castitatis custos, ac adulterii proditor existimatur, quod venereo actus illegittimos non ferat, ac si peragantur in partes dissiliat. Verum id naturæ (quæ actum legitimum ab illegitimo non discernit) adversari omnino videtur. Agricola si pendulus cutim tangat illius, qui actum venereum exercet, disrumpi existimat. Id si in quovis actu, le-

*Ad epile-
psiam.*

*Partum
accelerat,*

*& retinet.
Hemor-
rhagiam
sistit.*

*Dysente-
riam mi-
raculose si-
fit.*

*Dæmones,
& timores
fuges.*

*Castitatè
prodit.*

200 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
gitimo vel illegitimo contingit, necesse est vel motum, vel halitum seminalem in Smaragdum agere, nisi metaphysica facultas ipsi insideat aliqua, quæ nulla ratione investigari possit. Huiusmodi facultate dæmones arcere, hominum ad secreta inventienda habilem reddere, futurorum cognitionem dare, eloquentem efficere, ac opes augere, credere licet Christiano qui Dei in rebus naturalibus metaphysicas vires, potius admirari, quam intelligere interdum debet.

*Tinctura
Smaragdi.*

b Ex Smaragdis tinctura ad superius narratos affectus, & morbos utilissima spagyrico artificio elicetur hoc modo. In ferreo vase pulverisatur, ac per linteum traiicitur, huic superfunditur spiritus urinæ, qui aliquid phlegmatis adiunctum habet, ut colorem extrahat; spiritusque iterum distillatione aufertur, ut in fundo remaneat Smaragdi, extractum griseum, è quo tandem spiritu vini color Smaragdi extrahitur. Variis casibus obnoxius est Smaragdus. Facile enim à contactu duriorum gemmarum, ab æstu, igne, chalybe, ære, ab ictibus, & attritu læditur. Id etiam Smaragdo asscribitur, quod speculi instar rerum circumstantium ideas in se recipiat, ac intuentium oculis exhibeat. Neque hoc ignoravit Nero, qui gladiorum certamina Smaragdo conspexit. Existimo omne diaphanum, si altera ipsius superficies, nigredine, vel materia aliqua exacte lævigata, ut visus radios non recipiat, neque proprius color agnoscatur, idem efficere. Id probant puteorum aquæ, ligna, metalla lævigata, aliaque infinita, quæ omnia circumstantes species referunt. Dum enim radios visivos non recipiunt, ad species oppositas illi reflectuntur.

*Debilis
Smaragdi*

Hoc

a Hoc unicum addendum existimo, nullum praeflantius inveniri remedium in pulsu intercepto, viribusque statim reficiendis Smaragdi pulvere, teste Helidæo Padoano in curationibus, consiliis, & processibus fol. 98. & 229. in quarto, cuius hæc sunt verba. & pulveris Smaragdi scrupulum semiss. detur in cochleare vini, & Syrupo de pomis, talis enim pulvis in materiis malignis, & pulsu intercepto, est præstantissimus, & statim vires reficit. Huc pertinet etiam illud, quod Ioannes Crato de pestilentis febris curazione cap. 4. scribit, nempe, Omnes prope Medi ci post theriacam, & mythridatum, Smaragdum laudant, datur ad grana 6. cum mythridatio. Deinde Hyacinthus ita describitur, quod non solum intra corpus sumptus, sed etiam foris gestatus pesti resistat, &c. Ferunt etiam in virginum defloratione egregias Smaragdos frangi.

b Theophrastus Paracelsus tractat. 4. de præparationibus. Magisterium ex Smaragdo confectum (teste Henrico Nolio in Physic. Hermetic. lib. VIII. capit. VI. section. 3.) peculiari ter succurrit epilepsie, si per destillationem fuerit præparatum, sanguinisque expuitionem aracet.

C A P. L I V.

Dignitas, & valor Smaragdi.

Smaragdi selectissimi semper in magna fuerunt dignitate, existimatione, & pretio, adeo ut olim illis aliquid insculpere vetitum fuerit. Fabulosum etiam quippiam quo maiorem haberent autoritatem, traditum ab antiquis fuit. Nempe Schiticos, hoc est, præclarissimos in metallis aureis nasci,

unde non sine magno discrimine , ac negotio pos-
sint conqueri: Gryphis alitibus ferocissimis in iis ni-
dificantibus, illosque ab Arimaspis populis mono-
culis, qui armati eo auri , & Smaragdorum cupidi
accedunt, tentantibus. A quinquaginta annis quo
Peruviani ad nos allati sunt , Orientales viliores fa-
Pretium
*orientalis.*cti sunt. Narrat Aloisius Mundella Brixiensis me-
dicus à Francisco Maria Urbinatum Principe duo-
rum ceratiorum pondere Orientalem Smaragdum
113. aureis emptum fuisse , ingens sane pretium,
quodque Adamantis eiusdem ponderis dimidia-
tum æquat. Orientales perfectissimos , omnibus
que modis absolutissimos , iuste æstimari quarta
parte Adamantis eiusdem ponderis puto. Si itaque
10. ceratia pendentes Smaragdi pretium ignoretur,
in Adamantis tabula pretium 10. ceratiorum qua-
ratur, cuius quarta pars ostendit pretium. Statui-
tur ibi pretium 8590. cuius quadrans est 2147. pre-
mium Smaragdi quæsiti , nec hic alia regula opus
est. Linschotanus, qui iter orientalis Indiae descri-
bit, longe maioris æstimat , quam Adamantem.
Nam Orientalem Smaragdum, qui associari unius
ceratii Adamante potest, 80. ducatis æstimat, cum
tamen Adamantem tantum 70. æstimet. Meo ta-
men iudicio nimis magno æstimat. Quarta pars pre-
tii Adamantis dum illi magnitudine par est, mihi
hoc tempore , quo tanta copia Smaragdorum occi-
dentalium habetur, non solum sufficere, sed exce-
dere videtur, præsertim cum gemmarii complures,
præferant Peruvianos Orientalibus quia gratiorem
viriditatem habent. Iustius itaque duplum pretii
Smaragdi occidentalis tantum habeat.

C A P. L V.

Adulterium Smaragdi.

OMNIBUS fere modis Smaragdi adulterari possunt. Nobilior modus fit Crystallo, vitro, & Silicibus calcinatis, & fusis, si iis exigua quantitas minii adiiciatur. Ita ego præstantes feci. *a* Alii æs ustum in tenuissimum pollinem redactum addunt, adiecta croci ferri dimidiato pondere, ac sex horarum spatio coquunt, ac vas per se refrigerari sinnunt, gemmamque polituræ committunt. Si exacte quis operatus fuerit, Americanis omnino similes efficiet Smaragdos.

a Garcias ab Horto lib. I. Aromatum, & Simplicium historia cap. 48. scribit, fictitos Smaragdos in Baguatu, & Bisnager ex vitrearum lagenarum crassioribus fragmentis confici (addendum existimo cum Iacobo Dalechampio, si pars Iaspidis viridis addatur) eximii coloris, & insignis magnitudinis.

C A P. L VI.

De Prasio, Smaragdite, & Chrysoprasio.

PRASIUS, PRASSIUS, Italice *Praisma*, Germanice *ein Praesem*. Mater Smaragdi à multis putatur, & non immerito, quod aliquando in eo reperiatur, etiamsi non semper. Nam quæ partes viridiores absque flavedine, & perspicuæ in Prasio reperiuntur, Smaragdi rite appellari possunt, ut illi quorum flavedo aurea est Chrysoprasii. Color istius gemmæ proxime ad porri, vel prasii colorem accedit, unde Prasii nomen obtinuit. Fit prassii color è mixtura flavi, viridisque coloris. Prassius nubeculis perspicuus

spicuus est, vel totum corpus opaco quadam dia-phanitate impeditur. Huic interdum rubri, albi, vel atri quippiam insidet, quia adnascitur Iaspidi, Crystallo, aliisque gemmis à quibus varia corpuscula, variosque colores nanciscitur. Differentiae tres ratione coloris hic statui possunt. Prima continentur, qui ex acte viridis porri colorem æmulantur. Secunda qui multum flavedinis habent, ac filicis arescentis fere colorem referunt. Hi si aurei sint splendoris Chrysopteri veterum sunt. Tertia quæ exigua viriditate, maiorique flavedine lactescunt. Has tres species omnes apud me reservo. Postremum genus, quod semiperispicuum est, ad nephriticos lapides omnino referri debere existimo, ut suo loco docebo.

Prasii non solum in India Orientali, & Occidéta-
li, verum in Europa inveniuntur, præcipue in Bo-
hemia, vicinisque regionibus.

C A P. L V I I .

Dignitas, & valor Prasii.

VIlis est hæc gemma, quia in magna copia, tan-
taque mole interdum reperitur, ut inde sta-
tuæ fieri possint. Ultra cælaturæ pretium vix un-
quam, nisi singularis elegantia sit, æstimatur. Ter-
tium genus, quod rarius est, & ad nephritidem
curandam singulare, maximo in pretio iis, qui
ipsius facultatem norunt, est. Prasius quia vi-
lis, non adulteratur.

C A P.

C A P. L V I I I.

Vires, facultates, & proprietates Praſii.

VIRES habet Smaragdi, verum minores, hoc proprium illi ascribitur, quod veneno præſente viriditatem amittat, quam non niſi lotus recuperat. *Ad venenam.*

C A P. L I X.

De Chrysopraſo.

NON dubium est, quih vēteres omnes gemmas aureum splendorem habentes, Chryſolitos appellarent. Hinc Praſii, Topafii, Berilli aureis radiis fulgentes, Chrysopraſi, Chrysopatii, Chrysoberilli vocati fuerunt. Chrysoprasus itaque Praſius est, aureum splendorem porri viriditate immixtum habens. Grata admodum est aspectui gemma, ac iſdem cum Praſio viribus, ipſo tamen nobilior, & amoenior aspectu.

C A P. L X.

De Smaragdopraſio.

AMbigit hæc gemma inter Praſium, & Smaragdum, unde Germanice nomen obtinuit *Smaraldopraſem*. Graminis enim habet viorem, neq; flavedinis quid in eo deprehenditur, si conferatur cum Praſio; si vero cum Smaragdo conferatur, flavescentis quedam viriditas, magis in ipſo, quam in Smaragdo conspicitur. Raro perspicuus est, non nunquam tamen; ut plurimum opacam habet diaphanitatem. Ego illum pro Pseudosmaragdo habeo fortassis Chlorites a Plinii est. In Bohemia, ac Occidentali India reperiuntur. Duo itaq; illius sunt genera Bohe-

*Ab Indis
gestatur.*

*Nephritis-
cus lapis.*

*Smarag-
dites.*

Bohemici, & Americani, illi plerunque opaci sunt, isti vitrioli instar ; cuius colorem exacte referunt semitransparentes. Indi hunc formant columnæ instar, ut maiorem æquet digitum longitudine, minoremque latitudine. Deinde alteram extremitatem reliquo corpori paulo crassiorem faciunt, ut pertusis labiis inseri, ac pendulus prominere ornatus gratia possit. Hac enim ratione Principes se ab aliis distinguunt, ac viliores huiusmodi ornatu indignos arbitrantur. Quidam affinis meus, mihi frustulum istius lapidis dono dedit, qui eundem magni faciebat, ac Nephriticum verum lapidem esse asserebat, cui opinioni non repugno, quod eius multa sint genera, ac omnia colore plurimum inter se differentia, ut loco explicabo. Ut Bohemicum Smaraldoprasum, vel Pseudosmaragdum appellavi, ita hunc optime Smaragditem appellari posse existimo.

a Libro 37. Naturalis historiae cap. x. littera a a.

C A P. L X I.

Vis, facultas, dignitas, & valor Smaraldoprasii.

*Ad calcu-
lum, & ne-
phritidem.*

VRINAM brachio applicatus ciere, proinde arenulas pellere, calculi generationem prohibere, nephriticos, ac arthriticos dolores compescere, & è collo suspensus ne orientur vetare, puerorum etiam terriculamenta impedire, omnesque Smaragdi vires, sed imbecilliores habere, creditur. Paucis nota est hæc gemma, hinc fit nondum esse in pretio.

C A P.

C A P. LXII.

*De Topasio veterum, ac Chrysopatio, qui hodie
Chrysolitus appellatur.*

Topasius veterum, viridis fuit gemma, ac dia-phana: si aureo quodam fulgore splendebat Chrysopatius appellatur. Nunc utraque à Gemmariis Chrysoliti nomen obtinet. Topasius, seu Chrysolitus vulgaris Smaragdo est colore dilutior, cui nonnihil flavedinis adiectum videtur. Huic dum viror aureus est Chrysopatiis nomen tribuitur, & mater Smaragdi putatur. *a* Plinius multa de Chrysopatiis, Chrysolitis, & Chrysoprasis tradit, sed omnes istas gemmas ita confundit, ut nihil inde certi colligi possit. Chrysopatius non absurdè hodie à Gemmariis Chrysolitus appellari potest, quod revera aureus color per viridem in illo fulgeat. Qui si noctu igne admoto vehementer splendeat *b* Chrysolampis Plinii est. A nonnullis hæc gemma cum Chrysoprasio confunditur, quia parum inter se differunt. Topasius, teste *c* Plinio, à Iuba Mauritaniæ rege qui eam in insula Chiti Arabiæ, marisque rubri primum invenit, nomen accepit. Reperitur authoritate Plinii in lapidicinis Alabastri, & prope Thebas Ægypti.

Chryso-lampis.

a Libro 37. Naturalis historiæ cap. 8. littera b. c. d. & cap. x i. littera k.

b Chrysolampis est Chrysolithi genus, Chrysopasion vocant Isidorus, & Marbodæus: Chrysopagion Albertus Magnus: Chrysopsin quidam. Dicitur autem Chrysolampis Χρυσός λαμπτής, id est, ab auro, & splendeo. Ab hac gemma sumptum est adagium εν ρυκτὶ λαμπτεῖσσι, εν φάινι γλωφέλους, id est,

est, in nocte lucens, luce vero inutilis. De præposterioris qui sapiunt ubi nihil est opus, cum opus est dormiunt. D. Erasmus magis arbitratur competere in eum, qui inter indoctos videatur aliquid esse in litteris, inter eruditos nihil sapiat: & posse inverti proverbium εἰ φάσι λαμπεῖς, εἴ πυκτὶ γένοντες. Chrysolampis etiam fuit in tabula illa aurea inestimabili inter alias quoque gemmas longe pretiosissimas, quam nobilis illa matrona Hildegardis olim Theodorici Comitis Hollandiae uxor D. Adelberto tutelari Egmondensem præsidi dono dedit, qui nocturnis temporibus ita totum hinc inde illustravit sacrarium, ut ad preces horarias noctu intempesta lectas vice lychnorum perdii haberetur.

c Hallucinari videtur Auctor, aliam enim rationem, & mentem verborum Plinii, statuendam crediderrim, cum ætymologiam nominis Topazii aliam faciat. Eius verba hac sunt libro 37. Naturalis historiae cap. 8. Iuba Topazon insulam in rubro mari à continente stadiis 300. abesse tradit, nebulosam, & ideo saepè quæsitam navigantibus, ex ea causa nomen accepisse. Topazin Troglodytarum lingua significationem habere quærendi. Ex quibus verbis Plinii manifeste constat nomen non sortitum à Iuba Mauritaniae rege, sed ab insula ubi fuit inventa. Quod vero Plinius putet Topazin Troglodytarum lingua habere significationem quærendi, hoc de suo Plinium addidisse testatur v. Cl. Claudius Salmasius in Plinianis exercitationibus in Caii Iulii solini polyhistora fol. 1084. cum τοπάζειν in significacione quærendi mere Græcum sit, nam coniectura, aliquid colligere, & indagare significat. Nec enim de Troglodytis ipsis accipiendum, qui insulam incolebant, patria sua illis quæsita non fuit, nec ignota, sed à navigantibus vel Græcis, vel Ægyptiis nomen imposi-

impositum fuisse: Troglodytarum vero provinciae nomen non sumptum (ut quidam existimant à Troglodytiæ amne Arsinoen præterfluente) sed εἰς τὸ ξεῖλον, hoc est à specu, quod in specubus, & Cavernis degant. Quod idem nobiscum sentit idem. V.Cl. Claudius Salmasius libro iam citato fol. 1267. Cuius haec sunt verba. Et sane τρωλίτης, & τρωλόδύτης eadem ratione appellare fecit, quod cavos, & specus subirent. Ab eadem causa & τρωλίτης genus passeris, qui & τρωλόδύτης potest recte dici, quod cavis, & rimis turrium, ac murorum sese inlatabret, & in his nidum congerat.

C A P. LXIII.

Natura, vires, & facultates Topasii veterum, seu Chrysolithi Gemmariorum, & Chrysopati.

Topasius limam sentit, ac in tantam molem interdum excrescit, ut statuæ inde fiant. Scribit enim Iuba, Arsinoë Ptolemaei Philadelphi uxori statuam cubitorum quatuor fuisse, ex Topasio in delubro sacratam. Sanguinis eruptiones sistere, vulnerique admotus extemplo fluentem compescere, bilem, iramque, ac phrenitidem mitigare, si pro amuleto gestetur, perhibetur. Nocturnos etiam timores, & puerorum terriculamenta, ac lunaticos paroxismos arcere creditur. In mensa positus Chrysopasius (quem à Chrysopraso differre non puto) præsente veneno traditur colore in amittere, eoque semoto iterum recipere. Sed huiusmodi vanas, & præter rationem omnem, de gemmarum viribus opiniones, experientia rerum omnium magistra refutat. Potus Chrysopatius comitiale in curat perfecte, teste a Cardano.

*Ad sanguinis profusio.
& phrenitidem.*

Ad comitiam.

a Auctor hic mentem Cardani non recte percepisse videtur. Quum Cardanus lib. vii. de subtilitate Chrysopatium potum non Comitiale morbum (ut Auctor habet) perfecte curare, sed melancholicis auxilio esse testetur, cuius haec sunt verba. Expertus tamen sum quindecim illius grana, auxilio praesenti melancholicis esse.

C A P. L X I V.

Valor, dignitasque Topasii, seu Chrysolithi vulgaris.

Non magnam habet authoritatem haec gemma, neque calaturae pretium excedit. Causa est quantitas, & magnitudo, quæ illam vilem efficit. Chrysopatii tamen si egregie aureis radiis splendeant paulo nobiliores sunt.

C A P. L X V.

*De veterum Chrysolitho, Chryselectro, & Melichryso,
seu vulgari Topasio.*

Hoc tempore gemmariorum Topasii, gemmæ sunt aurei coloris, & omni dubio procul, inter veterum Chrysolithos numerandi. Fortassis à Plinio Chryselectri, aut Melichrysi appellantur. Nam Chrysolithi nomen tanquam genus omnibus gemmis, quæ aureum habent colore, applicat. Color illius nullo alio colore intermixtus est, & aquam reubarbaro, vel croco tinctam refert. Duo ipsius sunt genera Orientalis, & Europæus. Orientales illi habentur, qui purissimi auri instar rutilant. Hi omnibus gemmis, Adamante excepto, duriores, aliquando ita tincti sunt, ut niniuum croci in illis appareat. Nonnunquam tamen dilutiores, quam convenient, sunt, imo interdum Adamantium aquas habent

habent absque aliquo colore, quos propterea referunt. Qui medio modo se habent cæteris nobiliores, & præstantiores habentur. Europæi Chrystalli instar molles, cum aureo colore, vel multum, vel parum nigricant. Inter hos nonnulli tam parum flavedinis habent, ut nisi nigredine à Chrystallis distinguerentur, ab iis discerni non possent. Inveniuntur in Bohemia passim. Dum aureo colore, eoque puro splendent, ab Orientalibus, nisi duritie distingui possunt, tam sunt elegantes. Orientales in Æthiopia, & Arabia inveniuntur. Præstantiores in India, & Baetriana. Reperiuntur aliquando permagni Topasii, & qui 12. pondo ponderent. Vidi Bohemicum duarum ulnarum longitudine, & fere semiulnæ latitudine, qui Rudolpho secundo Cæsari invictissimo, & Domino meo clementissimo dono datus fuit.

C A P. LXVI.

*Natura, vires, & facultates Topasii vulgaris,
seu Chrysolithi veterum.*

Naturæ Solaris, cuius speciem aliquo modo refert hæc gemina aureo suo colore, est. Proinde ut aurum, ac Sol vitalis facultatis fomentum est; ita Chrysolithus, timores enim nocturnos, & *Ad melan-choliā.* melancholiā minuere, atque depellere, intellectum confortare, molestisque insomniis adversari, dæmones terrere, & fugare, pusillanimitatem, stultitiamque auferre, sapientiam, animique constantiam promovere, ac à fascinationibus ferentem tueri, brachio sinistro alligatus, aut è collo suspensus, auroque inclusus, creditur. Refert Cardanus in libro de admirandis curationibus mira de Chrysolithi viribus his verbis. Cæsarem Palavicinum,

*Ad comitialem.**Ad san-
guinis
profluvia.*

aliumque nobilem ex oppido Gallerati, melancholia, & comitali morbo alternatim (quorum unus iam quindecim diebus cum febre, Palavicinus, alter iam sex mensibus, sed sine febre, verum cum clamoribus) laborantes, & frustra à medicis vexatos, somniferis lotionibus capitis, solo potu pulveris Chrysolithi ex vino, in octo dierum spatio, sic liberavi, ut nunquam morbus redierit. Præter dictas facultates, sanguinem vulneribus applicatus sistit, ac libidinis œstrum compescit. Chrysolithus tritus, & potatus asthmatis, & orthopneæ paroxismos mitigat. Has vires omnes, multi non huic Chrysolitho, sed præcedenti gemmæ, nempe illi gemmæ, quæ nunc Chrysolithus appellatur, & è viridi colore aureus est, attribuunt. Frigidæ, & siccæ naturæ est, ut omnes gemmæ. Hoc peculiare habet, quod sub lingua detentus sitim febrentium extinguat.

C A P. L X V I I .

Topasii vulgaris, seu Chrysolithi veterum dignitas, & valor.

Orientales Topasii vulgares si purissimi auri instar rutilent, & absq; vitio sint, quia aspectui admodum grati sunt, à nonnullis expetuntur ad ornamenta pileorum, statuarū, ac reliquiarum in ecclesiis. Qui ceratum pendent duobus thaleris aestimandi sunt. Qui 2. ceratia, quatuor thaleris, qui 3.9. thaleris. Inde ut aliorum pretia sciantur, ceratiorum numerus ducatur in se, & quotiens ostendet premium quæsitum. Sic 4. ceratiorum valebit 16. thaleros, & 10. ceratiorum 100. thaleros. Hæc regula ad 20. ceratia tantum valere potest. Nam ulterius vilius sunt aestimandi, propter magnitudinem quam aliquando attingunt. Propter summam duri-

duritiem quam habent uruntur ut Saphiri, ac tum veros Adamantes melius æmulantur, quam alia gemma. Vidi vix 10. ceratia pendente 200. thaleris venditum. Ita enim exacte annulo inclusus Adamanteum referebat, ut vix à perito gemmario differentia cognosci potuerit.

Topasii Bohemici Orientalibus similes eadem regula taxari possunt. Si tamen quotientis quartam partem accipiat pro Bohemici valore. Reliqui qui nigricant, & fortassis pro veterum Obsidiana gemma haberri possunt, aut parum aurei coloris habent, his viliores sunt, nec commode æstimari possunt. Si quis regulam viliorum velit sumat octavam partem pretii dicti.

C A P. L X V I I I.

Adulterium Topasii.

TOpasii aurei coloris ob elegantiam adulterantur omnibus modis, quibus aliæ gemmæ adulterari solent. Præstantior modus est dum in Crystallo, Silicibus, & vitro fuso aureus color conciliatur, id fit si ad singulas vitri libras quarta uncia pars ferrei croci remisceatur, atque tantillum minii addatur. Sed primum addendum minium post crocus, teste a Baptista à Porta. Si Crystallo calcinato triplum plumbi addatur Topasius absque aliqua adiectione emergit, si per diem in fornace moratur. Aliter sic conficies; fac pollinem ex ære usto, cinnabari nativo, ac Crystallo, quadruplum que stanni usti adde, fusorioque vase ex terra fortissimo inde, fornacique committe per diem. Sed ignis vehemens non sit, ac semper eodem gradu permaneat, facile enim fluit pulvis prædictus.

a Libro 6. Magiae Naturalis cap. v.

C A P. L X I X.

*De Berillo.**Aqua-
marina.**Chrysober-
illus.**Chrysop-
rasus.*

Berillus gemma est quæ aquæ marinæ colore refert ex viridi cœruleum. Italis à colore *Aqua-marina* vocatur, Hebraice *Iaschpech* vocatur: unde nonnulli putant Iaspidis nomen deductum. Dum Berilli aureos radios habent, aut ex auro scintillant, Chrysoberilli appellantur, quos aliqui ad Chrysoprasos referunt. Transparent Berilli omnes, & dilutum habent colore, si enim colore saturo sint, pro aliis vulgo gemmis habentur. Eius colore refert aqua si exigua quantitate Indici, ac decima parte viridis coloris adiecta, tingatur. Est autem Indicum color quo pictores sœpe utuntur. Sculpuntur Berilli pluribus angulis ut illorum repercussu vivaciores fiant, magisque fulgeant.

C A P. L X X.

Genera, & loci natales.

a PLinio authore multa Berillorum sunt genera. Probatissimi viriditatem puri maris imitantur.

*Chrysober-
illus.**Chrysop-
rasus.**Hyacin-
thizontes.**Æroides.**Cerini.**Berillus
veterum**multas gē-
mas cōpre-
hendebat.*

Proximi his sunt Chrysoberilli paulo pallidiores, sed in aureum colore exeunte fulgore. Vicinum genus huic est pallidius, vocatur Chrysoprasus. Quarto loco Hyacinthizontes colore Hyacinthi. Quinto Æroides viridiores qui ab ære nomen habent. Post hos Cerini, ceræ, & Oleagini oleo, ac tandem Crystallis nonnulli similes. Sub istis generibus non dubito quin multæ alias gemmæ, quæ nunc ad alias referuntur, continantur. Nam videtur Berilli nomen commune fuisse, ac fere omnes eas gemmas quæ Crystalli instar diluto aliquo colore tin-

re tinctæ fuerunt sub se comprehendisse. Nam quos nunc Citrinos, Topasios, Lucosaphiros vocant, ut & Hyacinthi quædam genera, non est dubium quin inter Berillos numerata fuerint. Itali etiam hodie Crystallos qui angulorum multiplici reflexu aliquos colores in se habere videntur, Berillos vocant. Reliquarum nationum gemmarii illos tantum qui marinæ aquæ colorem, vel dilutum, vel exacte referunt, Berillos vocare solent. Nascuntur Berilli ad radices Tauri montis in Eufratis littore, ac in India, dilutioris coloris, & qui Crystallis similes sunt, in variis regionibus, ut in Germania, & Bohemia.

*Locus ubi
nascatur
Berillus.*

a Libro 37. Naturalis historiæ cap.v. littera i.

C A P. LXXI.

Facultates, & vires Berilli.

GEmmarii Berillum gestatum contra hostium pericula, vitia hepatis, suspiria, eructationes valere, ac oris morbos, faciei, gulæ, & paristhmia prohibere, credunt. Illius ex aqua dilutum oculos humidos sanare perhibetur. Ad vulnera oculorum etiam aliqui celebrant, sive illa pupillæ, sive alteri parti inficta fuerint. a Reducitur Berillus contusus, & tritus in pollinem exactissime, ut impalpabilis sit. Deinde lentis quantitate pulvis quotidie mane supino iacente ægro, in oculum donec sanetur, infunditur, ac præcipitur ut æger immotus aliquandiu supinus permaneat. Si pupilla vulnerata fuerit et si commode sanari non possit, tamen ita emendatur, ut oculus deformis non fiat. Si læsio extra pupillam fuerit, præclare sanat Berillus, quemadmodum etiam omnes oculorum con-

*Ad oculo.
rū vitia.*

216 DE LAPID. ET GEMM. IN SPECIE
tusiones quacunque re factæ fuerint. Suadere in ad
contusiones, & fugillata ut infusio fieret aqua ver-
basci: si adiuncta esset inflammatio aqua rosarum,
plantaginis, eufrasiæ, vel simili. Si vulnus esset,
aqua bethonicæ, tormentillæ, vel plantaginis. Ma-
gi putant contra segnitiem hanc gemmam polle-
re, ingenio prodesse, & coniugatos invicem conci-
liare.

a Idem Psellus de lapidum virtutibus (cap. 4. huius li-
bri citatus) testatur Berillum curare convulsiones,
oculorum dolores, & icterum.

C A P. LXXII.

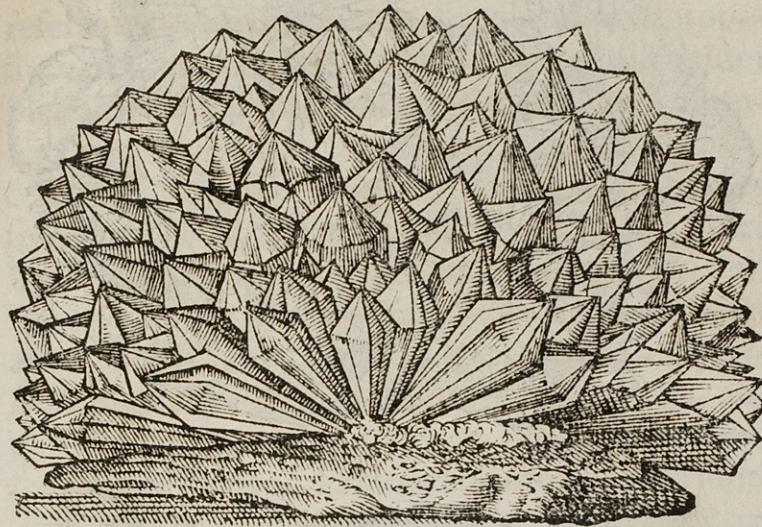
Dignitas, valor, & adulterium Berilli.

Berilli non sunt in maiori authoritate quam Topasii Orietales, olim Chrysolithi appellati; proinde eodem pretio aestimari possunt, pro coloris tam elegantia augetur, vel minuitur pretium, idque in omnibus gemmis servandum est. Adulteratur Berillus iis modis quibus aliæ gemmæ omnes. Nobilior modus est dum æs ustum in tenuissimum pollinem redigitur, ut omnem tactum effugiat, ac Crystallino vitro, aut Crystallo calcinato, vitroque illi adiecto miscetur, ac fornaci committitur, æris una dragma pro vitreæ massæ libra sufficit.

C A P.

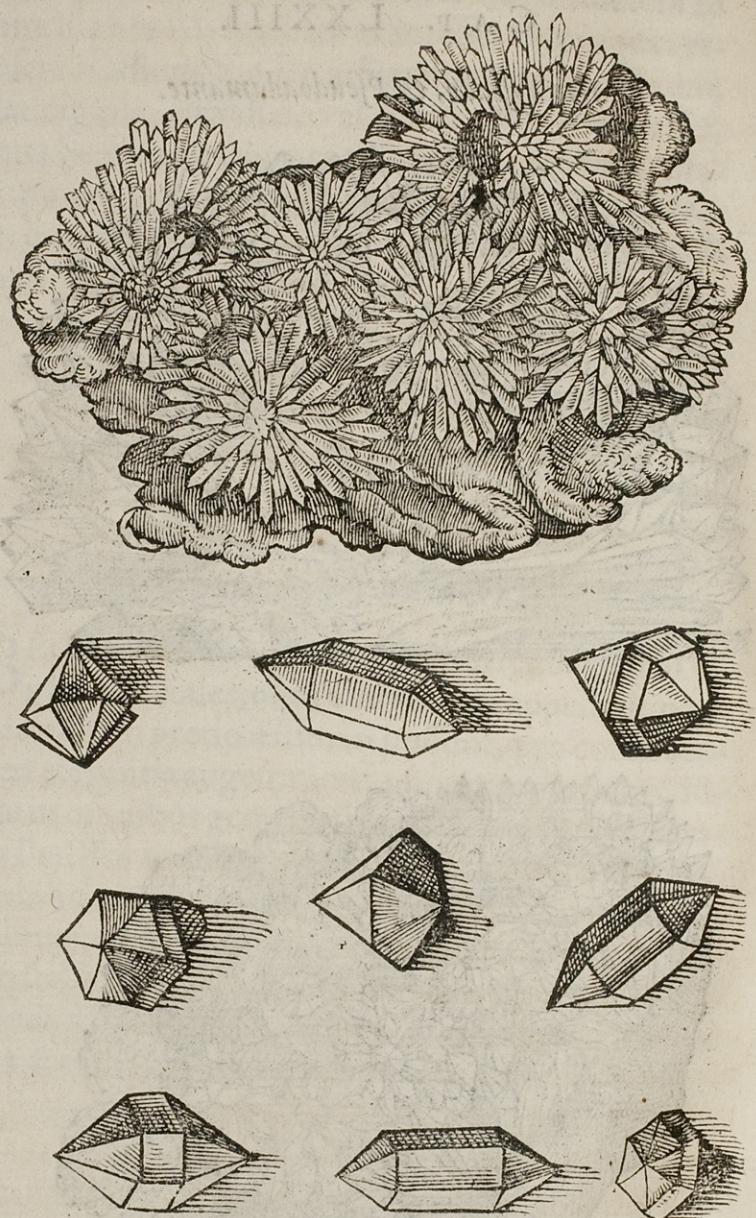
C A P . L X X I I I .

De Crystallo, & Pseudoadamante.

O s

Cry-

CRYSTALLUS notissima gemma, si nomen gemmæ meretur, transparens est, ac aquam in glaciem congelatam, unde nomen habet, omnino refert, nomen deducitur à ρύγῃ, id est, gelu, & σέλλῳ, id est,

est, contraho. Mollissima est omnium gemmarum.

Dum coloratur non iam pro Crystallo amplius, sed pro alia gemma habetur; quanquam in vere gemmæ locum substitui non possit. Si enim Berillum referat, Pseudoberillus, si Topasium Pseudotopasius, si Saphirum Pseudosaphirus, si Smaragdum Pseudosmaragdus, & ab illa gemma, cuius similitudinem refert, appellatur. Tales autem in Bohemia, & vicinis locis complures reperiuntur, qui omnes sola duritie à veris gemmis distinguuntur; molles hi enim omnes Crystalli instar sunt, & pro Crystallis haberentur, nisi coloris elegantia gemmariis, ut aliud nomen illis darent, suaderet. Nascuntur Crystalli plerunque hexagoni. Nam qui rotundi, aut globosi, ut Silices, reperiuntur: illi duriores Crystallis sunt, & pro Pseudoadamante habendi sunt. Tales sunt Arnhemii prope Arnhemum Geldriæ oppidum, Clabequii prope Bruxellam, Gallici, Bohemici, & Silesiaci. Hi enim aliquando tam duri sunt, tantaque elegantia micant, ut vix ab Orientalibus distinguantur. *a* Tincturam tamen quam verus Adamas admittit, non recipiunt, Deinde igne, & senecta corrumpuntur, quod Adamanti non accedit. Horum mentio in capite de Adamante facta est. Gemma etiam illa quæ Iris appellatur, quod omnes colores iridis, si quis fronti applicatam intueatur, conspicuos faciat, species Crystalli est, quæ partim ob iustum angulorum reflexionem huiusmodi colores, ut vapores iridem, partim quia minus pellucet Crystallo, offert. Hæc si subcitrina, fuerit ab Italib⁹ & Gallis *Citrino* vocatur, ac præstantior communi Crystallo habetur.

Putant *b* nonnulli aquam esse materiam Crystalli, ac glaciem diu in frigidissimis montibus servatam tandem in Crystallum converti: verum omni-

*Falsa gemma que dicantur.
Bohemiam gemma ferre omnes Crystalli sunt.
Pseudoadamantes.*

*Arnhemii.
Clabequii.
Bohemici,*

Iris.

*Citrinus.
An aqua sit materia Crystalli.
no*

220 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
no falluntur, ut in tertio Tomo symbolorum Principum (ubi symbolum Ludovici Gonzagæ, ex glacie Crystallus evasit, explicatur) notavi. Nunquam enim aqua in Crystallum mutari potest, absque tamen aqua non generatur. Solvi enim terræ tenuissima portio ab aqua debet, aut illi aliunde missa commisceri, quæ recedente aqua tum prium in Crystallum concrescit. Si Crystallus ex aqua congelata constaret, igne solveretur, (quæ enim frigore concrescunt calore solvuntur) ac aqueæ partes igne consumerentur, quod non fit experienti. Ignem enim crematus calcem, seu terram, & sal, cuius spiritus beneficio coagulatus fuit, ostendit. Hæc fusius ante, ubi de causis concretionis gemmarum egi, explicantur.

Cur Crystallus hexagonus nascatur.

Causa hexagonæ figuræ.

Nascuntur plerunque Crystalli forma hexagona in mucronem desinente, quia terrestris subtilis materia se separans ab aqua nititur se unire, ac omnibus modis singulæ particulæ, centrum corporis sui ambiunt, & appetunt. Quod cum sit vel circularem, vel hexagonam figuram faciant oportet, nulla enim alia à circulo perfectior videtur. Circularis figura fit dum materiæ partes sunt prorsus uniusmodi; qualis in iis qui proximi sunt Adamantibus, quos duriores dixi, conspicitur: hexagona, cum partes nonnullæ ipsius mixti, reliquis sunt vel subtiliores, vel magis aëreæ, aut alia ratione differunt; hæ enim à reliquis circa angulos pelluntur, vel ipse non tam cito, quam alia centro se unire cupiunt: hæc que ratione concrecente materia, hexagona figura circulo quam proxima, aliisque omnibus angularibus perfectior, efficitur. Si statueretur, omnes particulas eiusdem naturæ temperamenti, & qualitatis esse, sphæricam figuram habere deberet omnis Crystallus, omnibus ad centrum æquali vi tendentibus,

bus, aut absque ratione nobis manifesta, figuram certam illi à natura, & Deo dataim esse hexagonam statuere oporteret, ut in multis rebus contingit. Nam neque cur homo, aliudve animal suam formam extrinsecam, neque cur flores, & frondes certam perpetuo habeant unquam ingenium humaanum perscrutari potest. Quod admirari hæc natura non vero intelligi velit. Invenitur Crystallus va-

*Locus ubi
invenian-
tur Cry-
stalli.*

riis in locis etiam in Europa. Circa Pisas reperitur in quodam torrente qui ex monte Magno fluit. In Verruca etiam monte propinquo foditur. Saxis adhæret conglobatus, ut difficulter avelli possit. In Alpium iugis, Germania, Bohemia, Hungaria, Cyprio, & Lusitania frequens est, ubi ingentis pondoris interdum invenitur. Sæpe in agris ut prope Tsaltoniam Bohemiæ, & Coutebergam. Multa vicia Crystallo innasci solent, ut sales, festucæ, nebulæ, atomi, rubigo, & ferrugini quid simile. Dum plane perspicui sunt Crystalli montani nomen illis tribuitur. Crystallus obscurior, aut nigrior aqua perspicuus, & qui à nonnullis Iris appellatur, eo loci ubi Crystalli reperiuntur, inveniri interdum solet. Qui in agro Pisano inveniuntur, ac raro digitæ magnitudinem excedunt Iridis colores angulorum repercussu imitantur. Ob quam causam à gemmariis Adamantium instar scalpuntur, ac Berilli nomine tanquam præstantes gemmæ divenduntur. Est tamen Berillus alia gemma, ut suo capite explicavi.

Ex prædictis itaque facile colligi potest Crystalli nomen accommodari ad omnes gemmas perspicuas, mollesque, quæ colorem nullum manifestum in se habent. Hævidentur esse in quadruplici differentia. Ut prima contineatur quæ glaciem refert Crystallus montanus dictus. Secunda Iris. Tertia Citrinus. Quarta Pseudoadamas. Aliis nobilior

*Vicia Cry-
stalli.*

Iris.

Berillus.

*Species, sen-
genera
Crystalli.*

222 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
bilioꝝ est Pseudoadamus, ut Citrinus Iridi, & Iris
Crystallo.

a Crystallus omnium gemmarum tincturas in se recipere potest, ut vel hinc mater gemmarum quibusdam statuatur, præsertim quia Philosophi, qui lapidem Philosophorum, singulari benedictione adepti sunt (ut Henricus Nollius in physic. Hermetic. lib. VIII. cap. VI. sect. 3. ex Raymundo Lullio de animæ transmutatione testatur) gemmas alias ex eo artesiciose conficiunt, & tincturas earum Crystallo imprimunt.

b Opinionem hanc habet Plinius lib. 37. Naturalis historiæ cap. 2. littera c, qui Crystallum gelu concredere, nec aliubi reperiri, quam ubi maxime hybernæ nives rigent, glaciemque esse pro certo scribit. Quam Plinii opinionem etiam amplectitur v. Cl. Claudius Salmasius (libro post cap. 62. huius libri citato) fol. 205. Cuius contrarium satis dilucide tradunt Author hoc loco, & cap. X. XI. & XIII. lib. I. Petrus Andreas Matthiolus in Dioscord. lib. V. cap. 116. & Georgius Agricola lib. 6. de natura Fossil. cap. 7. ut ibi videre est, quibus etiam nos assentimur.

C A P. L X X I V.

Natura, qualitates, & facultates Crystalli.

Ad febrim. **F**rigidæ, & siccæ naturæ adeo est Crystallus, ut sub lingua positus sitim febrentium sedet, manibusque detentus acuta febre correptos recreet, & refrigeret, præsertim si satis magnus fuerit, ac sphæricæ figuræ, saepaque in aqua rosarum mergatur, ubi à manu ægri incaluerit. Crystallus in tenuissimum pulverem redactus, ac cum vino propinatus, dysenteriam curat, ac albos uteri fluxus sistit.

Ad dysenteriam.

Ad uteri fluxus.

Cum